

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ในนามของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหาเมตตากรุณา

คำนำ

หนังสือเล่มที่ท่านถืออยู่ในมือขณะนี้ เป็นลิ้งที่ญาติพี่น้องผู้ล้วนเป็นลูกหลานของ ท่านอัลลัมภ์อาซีชา ไใตเรียกร้องให้รำรูมและจัดพิมพ์ขึ้นมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ด้วยเหตุติดขัดบางอย่างจึงได้ล่าช้ามาถึงเพียงนี้ทั้งที่ หจยะห์ฟ้าตีมา ษายี สถาอันนันท์ ได้ทำการบันทึกทั้งประวัติและวงศ์วานของท่านอัลลัมภ์อาซีชาไว้เรียบร้อย เหตุที่นั่งที่ทำให้การจัดพิมพ์ล่าช้าก็ เพราะพยายามจะลีบคันบันทึกประวัติศาสตร์ว่าด้วยตัวแห่งนั้น และราชทินนามของ “หลวงสมุทรโคจรอ” จากหลักฐานเอกสารที่ค้นจากห้องสมุดแห่งชาติ ได้พบชื่อของหลวงสมุทรโคจรส่องท่านในสมัยรัชกาลที่ 4 และ 5 แต่จากรายละเอียดแวดล้อมทำให้ค่อนข้างจะเชื่อว่าทั้งสองท่านนี้ใช้เดือนตระกูลของเรา ด้วยความจำกัดของเวลาจึงไม่สามารถจะค้นให้ทราบข้อเท็จจริงเรื่องนี้ในขณะนี้ได้* บันทึกประวัติท่านอัลลัมภ์อาซีชาและวงศ์วาน จึงเป็นบันทึกที่หจยะห์ฟ้าตีมา ชิดาของ คุณยาเยอรุณ (เดซ) ได้รับร่วมขึ้นจากความทรงจำและคำบอกเล่าที่ได้ยินได้ฟังมาจากปากคำของญาติผู้ใหญ่โดยเฉพาะ อัลมารซูม คุณยาเยอรุณ พ่อจะนับได้ว่าเป็น “ประวัติศาสตร์บอกเล่า” ที่นักวิชาการรู้จักกันดีในขณะนี้

นอกจากบทเหเททางศาสนาที่บรรพบุรุษของเราแต่งไว้ให้ลูกหลานมีศรัทธาแล้ว ในหนังสือนี้ยังมีข้อเขียนอีกสามเรื่องมา奉นวกไว้ด้วย โดยที่ในครอบครัวตระกูลของเรา นั้นให้ความเคารพ ท่านอิหม่ามมุไซยิดีน กันมาก แต่ส่วนใหญ่เห็นจะไม่ทราบว่าท่านเป็นใครมาแต่ไหนหรือสั่งสอนชาวมุสลิมว่าอย่างไร จึงได้นำประวัติของท่านและคำสอนบางตอนมาแสดงไว้เพื่อลูกหลานจะได้ประจักษ์ในความลึกซึ้งแห่งดวงปัญญาของท่านผู้เป็นประษฐทางศาสนาคนสำคัญที่สุดท่านหนึ่ง ประวัติของท่านอย่างสั้น ๆ นั้นแปลมาจาก Kh.Jamil Ahmad, **Hundred Great Muslims** (Lahore: Ferozsons Ltd., 1984), pp. 119-122 ส่วนคำสอนบางตอนของท่านนั้นเลือกแปลมาจากหนังสือเล่มสำคัญที่สุดของท่านคือ Hazrat Shaikh Muhyuddin Abdul Qadir Gilani, **Futuh Al-Ghaib** (The Revelations

* ในยุครัตนโกสินธ์ตอนต้น มีพ่อค้ามุสลิมเชื้อสายอินเดีย ที่ทำการค้าใหญ่และได้รับพระราชทานความเด็ดขาดในสัมภาระทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช และพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ส่องคันคือ นักกุศลสรاةลี และนักกุศломอหамดฟอร์เรค พ่อค้าคนแรกทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้เป็นหลวงสนิทญาติ คงหลังเป็นหลวงอาวุโสเชษ อาจดูรายละเอียดเชื้อสายมุสลิมในประเทศไทยได้จากหนังสือเรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ : ชาวใหญมุสลิม ของอาจารย์สาวนีร์ จิตต์หมวด แต่งวิทยาลัยครุฑนบุรี (กรุงเทพฯ : กองทุนสร้างรัฐธรรมพร, 2531), หน้า 143-151

of the Unseen) Translated by M.Aftab-ud-din Ahmad (Lahore: Sh.Muhammad Ashraf, 1982), pp.19, 30-34, 120-122

แต่เพรษเป็นประวัติของบรรดากูลที่ได้รับการบอกเล่าและจดจำกันมาจึงอาจประสบปัญหาความคลาดเคลื่อนได้บ้าง นอกจานนี้ด้วยเหตุที่เชือสายของท่านอัสเก็ซชา เตยกแขนงกว้างใกล้ไปมาก จึงเป็นไปได้ยากที่จะรวบรวมรายชื่อความลับพันธ์ให้ครบ ทุกสายมานั้นถึงรุ่น เหลน โอลัน ในปัจจุบัน รูปถ่ายที่นำมารวบรวมไว้ก็เป็นรูปถ่ายเก่า ๆ เท่าที่พอจะหาได้ในเวลาอันสั้นจากที่อัจฉริท์ ฟาร์ตีมา่มอยู่ ดังนั้นจึงต้องขอมาอพ์ไว้ด้วย หากจะครอบคลุมไม่กว้างขวางเพียงพอ ขอให้ลูกหลานของท่านอัสเก็ซชาช่วยกันรวบรวม บันทึกเพิ่มเติมเอาเองไว้ท้ายเล่มดังได้เหลือหน้ากระดาษว่างไว้บ้างแล้ว

ส่วนที่เหลือเป็นตัวอย่างคำสอนในทางศาสนาอิสลามในสายที่เน้นความสำคัญ ของความรู้ด้านในอันลึกซึ้งของมนุษย์อันด้านในนี้เป็นแนวทางที่สอดคล้องกับคำสอน ของท่านอิหม่ามมุไยยดีน คำสอนเรื่องสั้น ๆ เหล่านี้นำมายกไว้เป็นตัวอย่างให้ลูกหลาน รุ่นหลัง ๆ ได้ตระหนักถึงปรัชญาอันละเอียดอ่อนของศาสนาอิสลาม อันมีเชื้อมีแต่รูปแบบ แห่งช้อบังคับที่รับรู้กันอยู่ทั่วไปในเวลาเดียว คำสอนเหล่านี้นำมาจากการรวบรวมของ Idries Shah, *Thinkers of the East* (London: Penguin Books, 1974) และ Idries Shah, *Reflections: Fables in the Sufi Tradition* (London: Penguin Books, 1977) เชื่อว่าคงเป็น ประโยชน์แก่ผู้สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

หนังสือเล่มนี้มุ่งจะช่วยให้ญาติพี่น้องรุ่นปัจจุบันได้รับรู้ความลับพันธ์อัน ลึกซึ้งที่มีมาแต่ครั้งอดีต จะได้เป็นส่วนเสริมสร้างความรักความเข้าใจระหว่างกันที่มี อยู่แล้ว ให้ทุกماขึ้นดังเอกสารคืบเลาะที่เจ้าก่างไว้ในพระคัมภีร์อัลกรุอ่าน ว่า

และจะยึดกันให้มั่นไว้ด้วยสายเชือกซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงยึดไว้ให้เจ้า และ อย่าได้เบ่งแยกกันในหมู่พากเจ้า (ชูเราะห์อัล-อิมรอน อายะที่ 103)

บรรณาธิการขอชูเกียรติ给เอกสารคืบเลาะที่กรุณากันให้หนังสือเล่มนี้สมบูรณ์ เป็นรูปเล่ม นอกจากนั้นยังต้องขอบคุณอัจฉริท์ฟาร์ตีมาที่อาเจริงอาจังกับงานรวบรวมนี้ อีกทั้งเป็นผู้รับผิดชอบด้านการเงินในการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ น้องบีหรือกุญติยา สมุทรโคจรซ่วยจัดระบบให้ประวัติบางตอน และดร.สาลีเมฆ์ สถาอันท์ช่วยแปล ข้อเขียนจากภาษาฝรั่งเศสให้หากมีความผิดพลาดบกพร่องใด ๆ บรรณาธิการขอ รับผิดชอบแทนผู้เดียว

ขอความสันติสุขจงมีแด่พี่น้องทุกท่าน
ชัยวัฒน์ สถาอันท์ (กอเดอร์ มุไยยดีน)

บรรณาธิการ

๘ ชุดเก้าอี้ดีท์ ศ.ศ. 1409

10 กุมภาพันธ์ 2532

ชีวประวัติ

ท่านศาสตราจารย์ อัสเก็ซชา

ชีวประวัติ ของท่านอัสเก็ซชา ศาสตราจารย์อัสเก็ซชา ต้นตระกูลของพวงเรามาเล่าให้ ลูก หลาน เหลน โอลัน หั้งหลายได้รับฟังพอสังเขป

ท่านได้เดินทางจากเมืองปาลาเกตต์ แอบนCRMดราส ประเทศอินเดีย โดยใช้เรือใบเป็นพาหนะกินเวลาถึงสามเดือน จึงมาถึงเมืองไทย เพียงลำพัง ด้วยความคุ้มครองของเอกอ่องค์อัลเลาะห์ผู้เป็นเจ้า (ซบ.) ท่านเป็นผู้ที่มีสติปัญญาและศีลธรรมอันดีงาม

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมหาราช (ร.5) ได้ทรงทราบเรื่องของท่าน จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้เป็นตุลาการตัดสินคดีความของชาวต่างประเทศบางชาติที่อยู่ในบังคับของอังกฤษ ในสมัยนั้นสถานทูตอังกฤษตั้งอยู่ที่กรมปืนธน์ไทรเลขที่ 1 ถนนเจริญกรุง

ต่อมาท่านได้สมรสกับคุณแม่เมเรียม นามภาษาไทยว่า “แม่เอี่ยม” ซึ่งว่ากันว่า ต้นตระกูลของแม่เอี่ยมมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่แอบน้ำเชี่ยว จังหวัดระยอง เข้าใจว่าแม่เอี่ยม มีน้องชายสองคนคือ ‘คุณบูรพา’ กับ ‘คุณบูรพา’ คุณแม่เอี่ยมมีบ้านพักอยู่ในย่านโรงภาษีร้อยชักสาม ซึ่งปัจจุบันคือกองดับเพลิงตำรวจน้ำใกล้สถานกงสุลฝรั่งเศสในเวลาหนึ่ง

ขั้นบุตร

ของท่านอัสเก็ซชา

ท่านอัสเก็ซชาและคุณแม่เอี่ยม มีบุตรและธิดาด้วยกันทั้งหมด 10 คนดังนี้

1. พาดีมะห์บี
2. ขัดดิยะห์บี (คุณย่านาหยา)
3. อะห์หมัด
4. อันนาวัล沙 (นายชาบู)
5. มะห์หมัดยาน (ไม่มีครอบครัว)
6. คอร์รูนีชานี (ไม่มีครอบครัว)
7. (เสียชีวิตตั้งแต่ยังเยาว์)
8. (เสียชีวิตตั้งแต่ยังเยาว์)
9. (เสียชีวิตตั้งแต่ยังเยาว์)
10. ไอซอห์บี (บุตรสาวคนสุดท้อง)

ชื่นหลาน ของท่านอัสเก็ซชา

ต่อมากลุกสาวคนโตคือ พ่อตีมะที่บีได้สมรสกับนายโคงามยั้มมัดเกาชูมี่ไยาดีน ท่านผู้นี้เป็นหลานชายของท่านอัสเก็ซชา พระพุทธเจ้าหลวงมีรับสั่งให้เข้าเฝ้า และทรงพระกรุณายิ่งโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมให้หมายโคงามยั้มมัดเกาชูรับราชการเป็นมหาดเล็กรักษาพระองค์ พระราชนานบรรดาศักดิ์เป็นขุนเมืองทินนามว่า “**ขุนสาครวิสัย**” ต่อมาได้เลื่อนขึ้นเป็น “**หลวงสมมุทรโคจาร**” บรรดาญาติมิตรมักเรียกหาท่านว่า “**หลวงสมมุทรโคจารขุนสาครวิสัย**”

1. ลูกของท่านอัสเก็ซชาคนที่ 1 คือ พ่อตีมะที่บีสมรสกับหลวงสมมุทรฯ มีบุตรและธิดา 7 คนได้แก่

- 1.1 ขัดดิยะที่บี
- 1.2 อามีร
- 1.3 ชารานี
- 1.4 เช้าดานี
- 1.5 อาเซี่ยนาเรียม
- 1.6 ข้าอนุ (^{ไม่มีผู้สืบทอดภรรยา})
- 1.7 อันนาสชา (^{ไม่มีผู้สืบทอดภรรยา}, นามภาษาไทยว่า-นายจำเริญ)

2. ลูกของท่านอัสเก็ซชาคนที่ 2 คือ ขัดดิยะที่บี (ย่าหยา) ได้สมรส มีบุตรและธิดา 2 คนได้แก่

- 2.1 ชิบดุลลอร์
- 2.2 ลำลัด (^{ไม่มีผู้สืบทอดภรรยา})

3. ลูกของท่านอัสเก็ซชาคนที่ 3 คือ อะห์หมัดสมรสกับ ชาวบ้านครัวผู้หนึ่ง มีบุตรและธิดา 5 คนได้แก่

- 3.1 นายยั้มชา
- 3.2 นายชาบีร
- 3.3 นางยาฟีรา
- 3.4 นางเคลา
- 3.5 นางจำลา

4. ลูกของท่านอัสเก็ซชาคนที่ 4 คือ อันนาวัล沙สมรสกับแม่เย้ม (เป็นชาวตระกูลคลองบางหลวง) มีบุตรและธิดา 2 คนได้แก่

- 4.1 นางอุ่มนุกุลชุมบี (^{คุณแม่บีมา})
- 4.2 นายมุหย์ยาดีน หรือ มากานุ

ลูกของท่านอัสเก็ซชาคนที่ 5 และที่ 6 ไม่มีครอบครัว

ลูกของท่านอัสเก็ซชาคนที่ 7, 8 และ 9 เสียชีวิตตั้งแต่ยังเยาว์

10. ลูกของท่านอัสเก็ซชาคนที่ 10 คือ ไอซะที่บีสมรสกับนายไดนุลอาบีดีน มีบุตรและธิดา 7 คนได้แก่

- 10.1 นางพ่อตีมะที่บี (^{ไม่มีครอบครัว})
- 10.2 นางนายมุนนีชาบี (^{คุณแม่ละมุน})
- 10.3 นางอามีนนาบี (^{คุณแม่นานาหรือคุณป้านา}) (^{ไม่มีครอบครัว})
- 10.4 นายมะท์หมัดชาอ้ำด (^{ไม่มีครอบครัว})

<p>10.5 นางฟ้ารุนนีชาบี (คุณแม่อรุณเดโช) 10.6 นายอามีรุดดีน (ไม่มีครอบครัว) 10.7 นางรุกียาบี (ไม่มีครอบครัว)</p> <p>สำหรับอดีตสามคนที่ใกล้ชิดกันเป็นพิเศษคือ คุณป้าละมุน คุณป้าหนา และคุณแม่อรุณนั้นท่านได้แต่งคำร้องเด็กเล่นกันไว้ว่า “แม่ละมุนสำลี แม่อามีหนาเศรษฐี แม่อรุณ รัศมี ตรงมือพิชิว่าดาวไก (ตรงนี้แม่อรุณร้องว่า “ดาวเต่า”) ดาวธงตรงหน้าอาชาไนย ดาวลูกไก่เดียงคู่...เป็นหนูกัน”!</p>	<h3>ชั้นเหلنและโอลเคน ของท่านอัสเก็ซชา</h3> <p>ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะขอกล่าวถึงรุ่นเหلن และโอลเคนของท่านอัสเก็ซชา ซึ่งเป็นผู้ที่สืบทอดสายต่อจากลูกและหลานของท่านอัสเก็ซชา</p> <p>1. “พาตีเมะห์บี” เป็นลูกสาวคนโตของท่านอัสเก็ซชา พาตีเมะห์บี สมรสกับหลวงสมุทรโคจร มีบุตร 7 คน ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1 “ขัตติยะห์บี” เป็นบุตรที่เกิดจาก “พาตีเมะห์บีกับหลวงสมุทรโคจร” เป็นบุตรคนที่ 1 ในทั้งหมด 7 คน ชัตติยะห์บี มีบุตร 1 คน คือ <p>1.1.1 คุณแม่ชื่น คุณแม่ชื่นสมรสกับนายyan อุสман และมีบุตรด้วยกัน 5 คน ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1.1.1 นางยาเยีย (คุณแม่หนู) สมรสกับนายห้างกาเต็ร์วูไซดีน (นายห้างเล็กตับ-บีชาแห่งเมืองการีกาล ประเทศอินเดีย) มีบุตร 5 คน <ul style="list-style-type: none"> - นายชาชัน (คุณประสาณ เอมอิกุล หรือ นายห้างเซน ภารยาซึ่งอเมริกัน) - นายมูซัมหมัด - นางยาเมษา - นางฟ้าดิเมะห์บี - นางอามีหนานบี 1.1.1.2 นายกูดูบีดิน (ชาบูใหญ่) สมรสกับแม่สุข มีบุตร 15 คน <ul style="list-style-type: none"> - นายมูซัยยิดินล (ประดิษฐ์ สมุทรโคจร) สมรสกับ นางโซฟียะห์ (นิภา สมุทรโคจร) มีบุตรด้วยกัน 5 คน
--	--

<ul style="list-style-type: none"> - นายบุญชู สมุทรโคจร สมรสกับ นางสุดา สมุทรโคจร (บุตรสาวเล็ก) มีบุตรด้วยกัน 5 คน - นางไอซ์บี (นางวิมล ใจนวัต) สมรสกับ นายชินagaเดอร์ มุขัยยุคดีน (อเลส เค) มาเรียน มีบุตรด้วยกัน 8 คน - คนที่ 4 เลียชิตแต่งเยาว์ - นายอัดฉัตร (ต่าง สมุทรโคจร) สมรสกับ นางอามีหนา (อะมีนัง) แก้วประดับ มีบุตรด้วยกัน 5 คน - นางแพทแนบ (ชีลีก) เอมทิกุล สมรสกับ นายยาชัน (ประสาณ เอมทิกุล) (บุตรเมghanu) มีบุตรด้วยกัน 3 คน - นายขัญ สมุทรโคจร สมรสกับ นางบุปผา สมุทรโคจร มีบุตรด้วยกัน 4 คน - นายอุดรย์ สมุทรโคจร สมรสกับ นางนงเยาว์ สมุทรโคจร มีบุตรด้วยกัน 2 คน - นายยุชบุน (ประเสริฐ สมุทรโคจร) สมรสกับ นางชัตติยา (จินดา อุดม) มีบุตรด้วยกัน 2 คน - นายนั้น สมุทรโคจร มีบุตร 4 คน - นายนันดิย (ถึงแก่กรรม) - นางสาวชูใจลา (สุร สมุทรโคจร) - นายนุสิดาฟ้า (ประภา สมุทรโคจร) สมรสกับ นางชัลมาวด์ (วชรี) มีบุตรด้วยกัน 2 คน - นางอ้อจะห์ สมุทรโคจร มีบุตร 4 คน - นายน้ำหนัด (สุวิช สมุทรโคจร) 	<p>สมรสกับ นางลักษณา มีบุตรด้วยกัน 3 คน</p> <p>1.1.1.3 นายมະหมัดยาน (ชาบูเล็ก หรือ คุณประหยัด สมุทรโคจร) สมรสกับนางโยษารา (คุณแม่ปู่) ลูกสาวของท่านอัชรอฟวงค์ญาติ ของท่านอัสเก็ซชา มีบุตร 10 คน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นายสามาน สมุทรโคจร สมรสกับ นางประยอง (ยับเชะท์) มีบุตรด้วยกัน 2 คน - นางสุดา สมุทรโคจร สมรสกับ นายบุญชู สมุทรโคจร (บุตรนาย ชาบูใหญ่) มีบุตรด้วยกัน 5 คน - นางอุไรวรรณ วาจานนท์ สมรสกับ นายพิสัน วาจานนท์ มีบุตรด้วยกัน 3 คน - นายรัตน์ สมุทรโคจร สมรสกับ นางกรรณิการ์ สมุทรโคจร มีบุตรด้วยกัน 4 คน - นางกันยา วงศ์โกสิตกุล สมรสกับ นายยามินิ วงศ์โกสิตกุล (บุตร คุณแม่อรุณ เต็ช) มีบุตรด้วยกัน 4 คน - นางอุ่น สมันตรรธ สมรสกับ นายมาโนช สมันตรรธ มีบุตรด้วยกัน 4 คน - นางสาวมาลี สมุทรโคจร (ฟ้าติมาย) - - นายวัฒนา สมุทรโคจร (อับดุล กอเตอร์) (ถึง แก่กรรม) สมรสกับ นางวัลภา สมุทรโคจร (รอชีดะท์) มีบุตรด้วยกัน 1 คน (ถึงแก่กรรม) - นางรัชนี คัวดี้ (ไมมูน) สมรสกับ นายอับดุลยามินิ คัวดี้
--	---

<p>มีบุตรด้วยกัน 2 คน - นางรุจينا เดชติศักดิ์ สมรสกับ นายชัยยันต์ เดชติศักดิ์ (มุขย์ยกจิน) มีบุตรด้วยกัน 3 คน 1.1.1.4 นางบีมา (แม่บีมา) มีบุตร 1 คน - แม่แดง 1.1.1.5 นางมาเรียม (แม่เหมี่ยม) ไม่มีบุตร 1.2 “อาเมร์” เป็นบุตรที่เกิดจาก “พ่อตี- มะห์บีกับหลวงสมมุทรโคจร” เป็นบุตรคนที่ 2 ในทั้งหมด 7 คน อาเมร สมรสกับ แม่หนบ มีบุตรด้วยกัน 10 คน 1.2.1 นายอุ่มร (สามีป้าหลาบ) ไม่มีบุตร 1.2.2 นางเชย (แม่เชย) มีบุตร 5 คน นายอับดุลราาะห์มาน นางอาเมีนีบี (แม่หนา) (ถึงแก่กรรม) นางสุ่บดา (ถึงแก่กรรม) นายยุ่งบ นางสาวอี้บะเข่าห์ (แม่เข่าห์) 1.2.3 นางซุเช็นบี (แม่หนูเล็ก ตาจินจา) สมรส กับ นาเจินจา ไม่มีบุตร 1.2.4 นางชาอี้ดบี (ตันตระกูลปากเกร็ด) มี บุตร 1 คน แม่สา 1.2.5 นางฟักกรุณนีชาบี (ป้ารุน) มีบุตร 5 คน นางฟัดอมะห์บี มีบุตร 4 คน นายมะหมัดในนา มีบุตร 2 คน นางชารา มีบุตร 2 คน นางชุลดา มีบุตร 4 คน นางหยาบี </p>	<p>1.2.6 นางเราะห์หมัด (คุณแม่เงาะห์หมัด) สมรส กับ นายไyleabun (ตระกูลมัดราล) มีบุตร 11 คน นายมูย์มหมัด (นาหมัดเนี่ย) (คุณสมาน สាគริวิสัย) “สะพานกรุงเทพ” นางไดนาตุนนีชาบี (แม่บี) (คุณระเบียบ แม้มประเสริฐ) นางสาวคออยรุณนีชาบี (แม่รุณ น้าใหญ่) นายมะยะหมัดยาน นายกาเข็ม นางสาวเล็ก นายอับดุลการีม (นายต้วน) นายอับดุลซูกัดร (คุณกิตติ) นายรอกีบ นาชีรุณนีชาบี นางอุ่น 1.2.7 นายอานุман สมรสกับแม่ม้วน มีบุตร 5 คน นางอาเชี่ย (ป้าเชี่ย) สมรสกับลุงชัน (สม- หมาย) นายมะยะหมัด (ถึงแก่กรรม) นางสาวอุ่มมูกลชุม (แม่ชุม) นายอุดุลย์ ดูลยรัตน์ นายมนติธรรม 1.2.8 นางฟ้าตีมะห์บี (แม่บี) มีบุตร 4 คน นายมูย์มหมัด เก้าซู นางกุลชุม (แม่ชุม-ป้ากำเชียงห์) นางไชหนับ นายแดง 1.2.9 นายชูใบดาบี (เตด) </p>
---	--

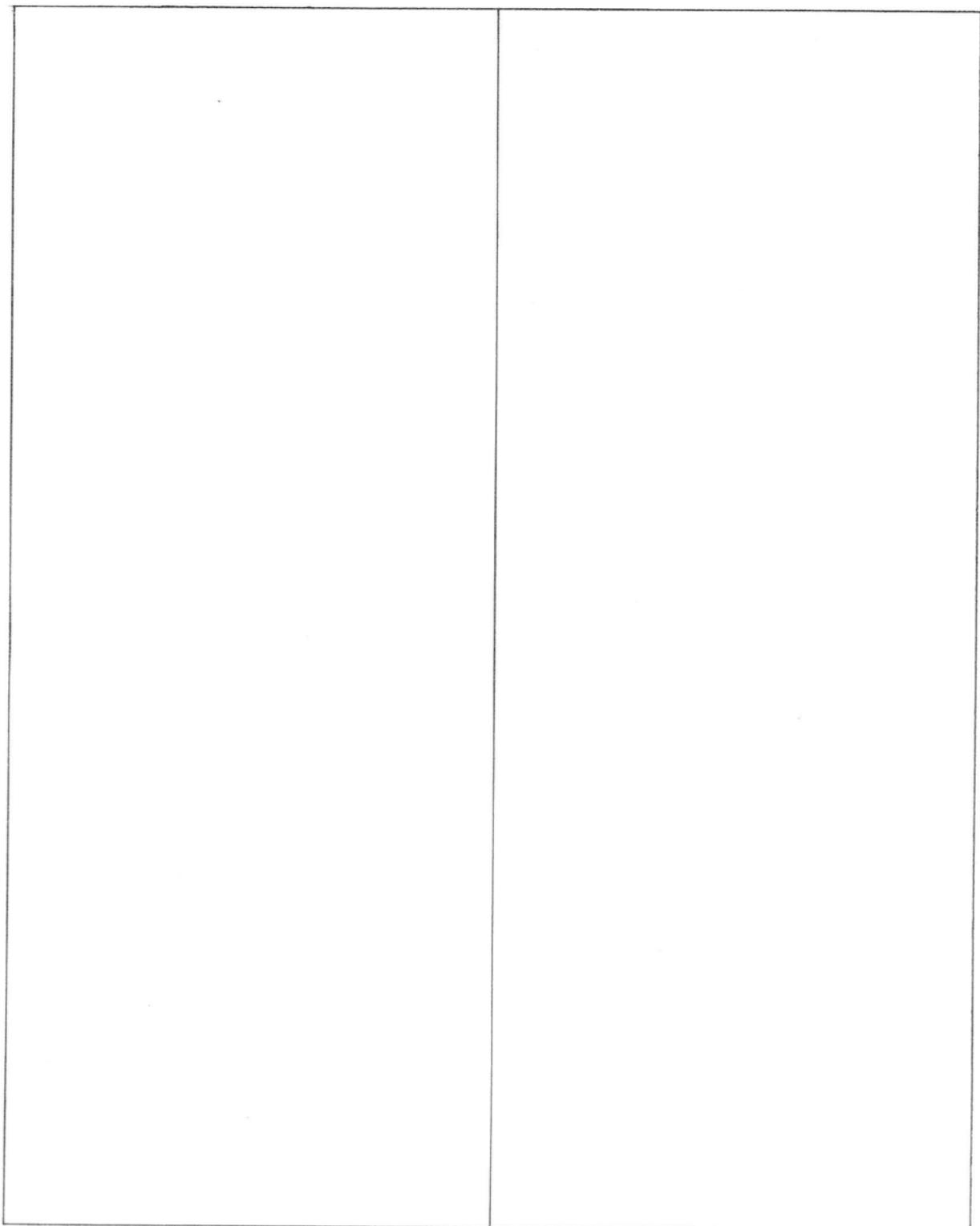
<p>1.2.10 นายอันนาวัลล莎 มีบุตร 4 คน</p> <p>1.3 “ชาрабี” เป็นบุตรที่เกิดจาก “พ่อตี-มะห์บีกับหลวงสมุทรโคจาร” เป็นบุตรคนที่ 3 ในทั้งหมด 7 คน ชาрабี สมรสกับ นางอับดุลการีม มีบุตรด้วยกัน 1 คน</p> <p>1.3.1 นายมูซัมหมัดเกาซู มูซัยยาดิน (พ่อปู่)</p> <p>1.4 “เชดาบี” เป็นบุตรที่เกิดจาก “พ่อตี-มะห์บีกับหลวงสมุทรโคจาร” เป็นบุตรคนที่ 4 ในทั้งหมด 7 คน เชดาบี มีบุตร 3 คน</p> <p>1.4.1 นายชาฟูดดิน (มาฟู ป้าแม่น) สมรสกับ นางมาเรียม (ป้าแม่น) มีบุตร 9 คน นายยามา นางขัดดิยะห์บี (แม่หยา วัดเกะ) สมรสกับ นายอาบูบากร มีบุตร 7 คน นายยูซุฟ (นาบี) สมรสกับแม่เพียง นายอันนาวัลล莎 นายเข็ด นายอีลฮักษัก (นายสمان) นางอาเมีหนา (แม่หนา) นางชารา (แม่ล่า) นายอัดด้าด</p> <p>1.4.2 นางชาฟูรานี (คุณแม่บุบี) สมรสกับ นายเบ็ดจา มีบุตร 4 คน นางเชดาบี (แม่เชา) (ถึงแก่กรรม) มีบุตร 2 คน นางฟาริดินะห์บี (แม่ตีมะห์) (อยู่สุขุมวิท 61) มีบุตร 6 คน นายจำบี (ถึงแก่กรรม)</p>	<p>นายอาลี (ถึงแก่กรรม)</p> <p>1.4.3 นายชาฟูดดิน สมรสกับแม่ลัด มีบุตร 6 คน</p> <p>นางมาเรียม (แม่เหลี่ยม) นางขัดดิหยาบี (คุณศรีญา) นางซูบิดาบี (แม่ด่า) นายมูซัมหมัด นายนามิด นางน้อย</p> <p>1.5 “อาเซียมารีย์” เป็นบุตรที่เกิดจาก “พ่อตีมะห์บีกับหลวงสมุทรโคจาร” เป็นบุตรคนที่ 5 ในทั้งหมด 7 คน อาเซียมารีย์ มีบุตร 2 คน</p> <p>1.5.1 นางสาวนียา (ไม่มีครอบครัว)</p> <p>1.5.2 นายอับดุลชา_mid (พ่อมิดแม่รีย) (ลูกชายของนายสนั่นเกาซูรัด)</p> <p>1.6 “ชาอุน” เป็นบุตรคนที่ 6 ของ “พ่อตี-มะห์บีกับหลวงสมุทรโคจาร” (ไม่มีผู้สืบทราบถู)</p> <p>1.7 “อันนาวัลล莎” (นายจำเรญ) เป็นบุตรคนที่ 7 คนสุดท้องของ “พ่อตีมะห์บีกับหลวงสมุทรโคจาร” (ไม่มีผู้สืบทราบเช่นเดียวกัน)</p> <p style="text-align: right;">□ □ □</p> <p>2. “ขัดดิยะห์บี” (ย่าหยา) เป็นลูกสาวคนที่ 2 ของท่านอัลเก็ชชา, ขัดดิยะห์บี (ย่าหยา) มีบุตร 2 คน ได้แก่</p> <p>2.1 “ซิบตุลลอห์” (มามาตุลลอห์) เป็นบุตรที่เกิดจาก “ขัดดิยะห์บี” (ย่าหยา) เป็นบุตรคนที่ 1 ในทั้งหมด 2 คน</p>
---	--

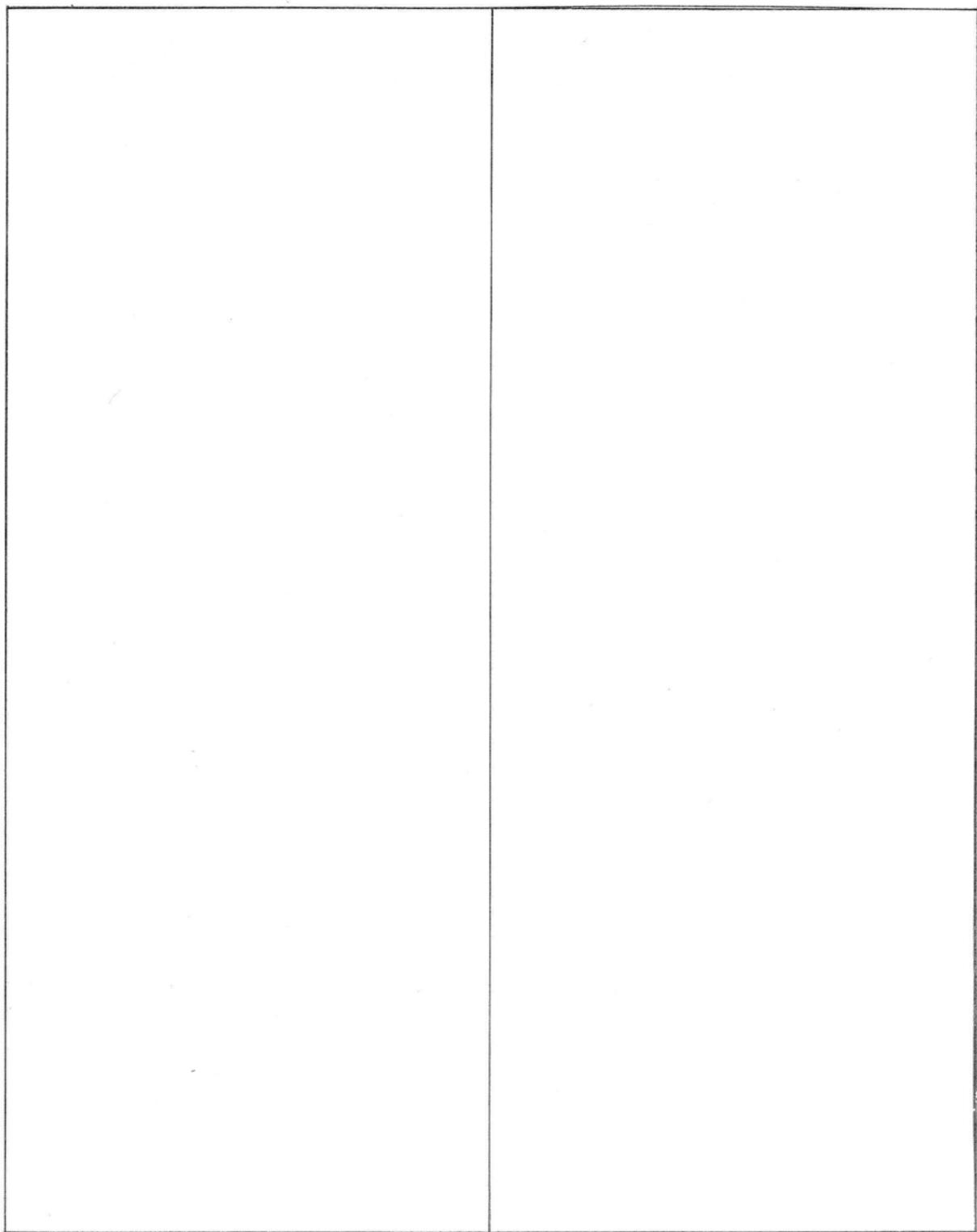
<p>ชีบตุลลอห์ (มามาตุลลอห์) สมรสกับแม่สา มีบุตรด้วยกัน 5 คน</p> <p>2.1.1 นางลำลัด (แม่ลัด) สมรสกับ นายชาฟี-อุดดีน (ที่เป็นบุตรของนางเชาดาบี) มีบุตร 6 คน (ตามที่ได้กล่าวไปแล้วในตอนต้นตามข้อ 1.4.3)</p> <p>2.1.2 นางชาฟีดาบี (คุณแม่บีเล็ก วนิชวงศ์) สมรสกับ นายโนริดิน ดาลจาวัล มีบุตร 10 คน</p> <ul style="list-style-type: none"> นางอุ่มมุกุลชุมบี (แม่แดง) นายเล็ก วนิชวงศ์ (ถึงแก่กรรม) นายยาฟีดี (ถึงแก่กรรม) นางชูบีดาบี (แม่ดา) นายอับดุลเจาะห์ (ถึงแก่กรรม) นายน้อย (ถึงแก่กรรม) นายนิด (ถึงแก่กรรม) นางโยษารา (คุณตะหร้า) นางชิน นางนิตา สมรสกับ นายยาชีน (ซึ่งเป็นลูกชายของแม่หรี่มกับนายห้าง เอส เอม มูตู อีหม่ามสัยดียานุน) <p>2.1.3 นางฟารีมะห์บี สมรสกับอีหม่ามชาเย้มด (ยาธูน) มีบุตร 3 คน</p> <ul style="list-style-type: none"> นางผล นางชูบีดา นางสมนึก <p>2.1.4 นางชาราบี สมรสกับ นายชาชูดิน มีบุตร 5 คน</p> <ul style="list-style-type: none"> นางกาลีมา (อาปา) นางคอຍรุนนีชาบี (แม่อรุณเรืองทอง) นายเล็ก 	<p>นางยามีพา นางฟารีมะห์บี</p> <p>2.1.5 นางเล็กปาน สมรสกับ นายชาฟีอุดดีน มาฟี มีบุตร 3 คน</p> <ul style="list-style-type: none"> นายนัส นายมนิด นางน้อย <p>2.2 “ลำลัด” เป็นบุตรที่เกิดจาก “ขัตติยะห์บี” (ย่าหยา) เป็นบุตรคนที่ 2 คนสุดท้อง (ไม่มีผู้สืบทราบถูก)</p> <p style="text-align: center;">□ □ □</p> <p>3. “อะห์หมัด” เป็นลูกชายคนที่ 3 ของห่านอัลเก๊ซชา อะห์หมัด สมรสกับชาวบ้านครัวผู้หนึ่ง มีบุตร 5 คน ได้แก่</p> <p>3.1 “ษัมชา” เป็นบุตรที่เกิดจาก “อะห์หมัด” เป็นบุตรคนที่ 1 ในห้องหมด 5 คน ษัมชา สมรสกับ คุณแม่เกิด มีบุตรด้วยกัน 1 คน</p> <p>3.1.1 นางชารีชาบี มีบุตร 3 คน</p> <ul style="list-style-type: none"> นางชีนา (สมรสกับนายชาลี) “ชาลี พานิชชานนท์” มีบุตร 5 คน นายอาลี นายรอมดอน (ถึงแก่กรรม) <p>3.2 “ชาบีร์” เป็นบุตรที่เกิดจาก “อะห์หมัด” เป็นบุตรคนที่ 2 ในห้องหมด 5 คน (ไม่มีครอบครัว)</p> <p>3.3 “ยาฟีรา” (คุณแม่ฟี) เป็นบุตรที่เกิดจาก “อะห์หมัด” เป็นบุตรคนที่ 3 ในห้องหมด</p>
--	---

<p>5 คน</p> <p>ยาฟ์ร้า (คุณแม่พี) มีบุตร คน</p> <p>3.3.1 นายเล็ก มีบุตร 5 คน</p> <p>นางสาวเคลา (อีก 4 คนไม่ได้กล่าวไว้)</p> <p>3.4 “เคลา” เป็นบุตรที่เกิดจาก “อะห์-หมัด” เป็นบุตรคนที่ 4 ในทั้งหมด 5 คน (ไม่มีครอบครัว)</p> <p>3.5 “ล่ำ” เป็นบุตรที่เกิดจาก “อะห์-หมัด” เป็นบุตรคนที่ 5 คนสุดท้อง ล่ำ มีบุตร 2 คน</p> <p>3.5.1 นายมันส์ มาเริกัน สมรสกับ คุณแดง (ลูกสาวท่านพระยาพรหมา) มีบุตร 3 คน</p> <p>นางรัตนา (ยาบีมห์) มาเริกัน มีบุตร 2 คน</p> <p>นางสุจิตรา มาเริกัน (คอยรุน) ยัจยี มนต์ยี (ยาบูน) มีบุตร 3 คน</p> <p>3.5.2 คนที่ 2 เสียชีวิตตั้งแต่ยังเยาว์</p> <p>□ □ □</p> <p>4. “อันนาวัสชา” (นายชาบู) เป็นลูกชายคนที่ 4 ของท่านอัสเก็ซชา, อันนาวัสชา (ชาบู) สมรสกับ คุณแม่เย้ม เย้มประเสริฐ (ชาวตระกูลคลองบางหลวง) มีบุตร 2 คน ได้แก่</p> <p>4.1 “อุมมุกุลชุมปี” (คุณแม่บีมา) เป็นบุตรที่เกิดจาก “อันนาวัสชา (ชาบู) กับคุณแม่เย้ม” เป็นบุตรคนที่ 1 ในทั้งหมด 2 คน อุมมุกุลชุมปี (บีมา) มีบุตร 5 คน</p>	<p>4.1.1 นางพาเต้มะห์บี (แม่บีใหญ่) มีบุตร 1 คน นายอับดุลเลาะห์</p> <p>4.1.2 นางสาวชาฟีดานี (แม่เง่อง) (ไม่มีครอบครัว)</p> <p>4.1.3 นางมะห์มัดานี (แม่หวาน) มีบุตร 4 คน นายกามารุดีน (นายยุทธนา วนิชวงศ์) นางคำรุณนีชา (แม่อรุณ) นายนูรดีน (นายมนู) นายยาลาลุดดีน (นายวินัย)</p> <p>4.1.4 นายแดง แย้มประเสริฐ สมรสกับ คุณยะเปียง มีบุตร 5 คน นายณรงค์ แย้มประเสริฐ นางพัชรินทร์ นายวีระ แย้มประเสริฐ นางมุกดา นางณี</p> <p>4.1.5 คุณใหญ่ สมรสกับ แม่เงียน มีบุตร 1 คน นายอดัม</p> <p>4.2 “มุห์ยยาดีน” (agmahn) เป็นบุตรที่เกิดจาก “อันนาวัสชา (ชาบู) กับ คุณแม่เย้ม” เป็นบุตรคนที่ 2 คนสุดท้อง มุห์ยยาดีน (agmahn) สมรสกับนางมาเรียม (แม่เยียง) มีบุตรด้วยกัน 4 คน</p> <p>2.1.1 นายเรณู 2.1.2 คนที่ 2 เสียชีวิตตั้งแต่ยังเยาว์ 2.1.3 นางลัดดา 2.1.4 นายประสิทธิ์ (พ่อแดง)</p> <p>5. “มะห์หมัดดายาน” เป็นลูกชายคนที่ 5 ของท่านอัสเก็ซชา, มะห์หมัดดายาน (ไม่มีครอบครัว)</p>
--	---

<p>6. “คoyerunนีชาบี” เป็นลูกสาวคนที่ 6 ของท่านอัลเก็ชชา, คoyerunนีชาบี (ไม่มีครอบครัว)</p> <p>7. ลูกคนที่ 7 ของท่านอัลเก็ชชา, (เสียชีวิตตั้งแต่ยังเยาว์)</p> <p>8. ลูกคนที่ 8 ของท่านอัลเก็ชชา, (เสียชีวิตตั้งแต่ยังเยาว์)</p> <p>9. ลูกคนที่ 9 ของท่านอัลเก็ชชา, (เสียชีวิตตั้งแต่ยังเยาว์)</p> <p>10. “ไอซะห์บี” เป็นลูกสาวคนที่ 10 คน สุดท้องของท่านอัลเก็ชชา, ไอซะห์บี สมรสกับ นายไดนุลอาบีดีน มีบุตร 7 คน ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> 10.1 “ฟารีมะห์บี” เป็นบุตรที่เกิดจาก “ไอซะห์บีกับไดนุลอาบีดีน” เป็นบุตรคนที่ 1 ในทั้งหมด 7 คน (ไม่มีครอบครัว) 10.2 “นายมุนนีชาบี” (คุณแม่ละมุน) เป็นบุตรที่เกิดจาก “ไอซะห์บีกับไดนุลอาบีดีน” เป็นบุตรคนที่ 2 ในทั้งหมด 7 คน นายมุนนีชาบี (คุณแม่ละมุน) มีบุตร 6 คน <p>10.2.1 ฟารีมะห์บี (เสียชีวิตตั้งแต่ยังเยาว์)</p> <p>10.2.2 นางชาฟีดาบี (แม่เล็ก) สมรสกับ นายนาบูจาหมอ มีบุตร 1 คน</p> <p>นายมะหมัดยะซุฟ</p> <p>10.2.3 นายนูร์มัมหมัด (นาหมัดบีล้าล) สมรสกับ แมเชื้อ (อดีตเป็นบีล้าล้มสิยิดยาธูน) มีบุตร 8 คน</p> <p>นางสาวยาเยร่า (มีน้องอีก 7 คน)</p>	<p>นางสาวลัดดา (ปู่)</p> <p>นายกาบีร</p> <p>นายอุดุลย์</p> <p>นางสาวทักษนา</p> <p>นายนิรันดร์</p> <p>นายชิดดิก สมรสกับนางชื่นุช</p> <p>นายอับดุลการีม</p> <p>10.2.4 นางไอซะห์บี มีบุตร 2 คน</p> <p>นายสมชาย</p> <p>นางสาวไมมุน</p> <p>10.2.5 นายไดนุลอาบีดีน (ปู่จ่า) (บีล้าล้มสิยิดยาธูนคนปัจจุบัน) มีบุตร 8 คน</p> <p>นายอับดุลชาลาม (อุดุลย์) (มีน้องอีก 7 คน)</p> <p>10.2.6 นางอิสราบี (แม่瓦) สมรสกับ นายอิบ- รอฮิม (บุตรคุณแม่อรุณ เดโช) มีบุตร 4 คน</p> <p>นางสาวชัลมา (มีน้องอีก 3 คน)</p> <p>นายอับดุลมูนาฟ สมรสกับนางมาลี</p> <p>นายมานิด (มุนิต)</p> <p>สมรสกับนางสร้อยยา</p> <p>มีบุตร 1 คน</p> <p>นางสาวไดหนับ</p> <p>10.3 “อามีหนานบี” (แม่หนนา) เป็นบุตรที่เกิดจาก “ไอซะห์บีกับไดนุลอาบีดีน” เป็นบุตรคนที่ 3 ในทั้งหมด 7 คน (ไม่มีครอบครัว)</p> <p>10.4 “มะห์หมัดชาอ้ำด” เป็นบุตรที่เกิดจาก “ไอซะห์บีกับไดนุลอาบีดีน” เป็นบุตรคนที่ 4 ในทั้งหมด 7 คน (ไม่มีครอบครัว)</p> <p>10.5 “พักรุนนีชาบี” (แม่อรุณ เดโช) เป็นบุตรที่เกิดจาก “ไอซะห์บีกับไดนุลอาบีดีน”</p>
---	---

<p>เป็นบุตรคนที่ 5 ในทั้งหมด 7 คน พักรุณเนื้ชาปี (แม่อรุณ เดช) สมรสกับ นายกุลามโนดินเชด (พ่อค้าจากเมืองนาภูร์) มี บุตรด้วยกัน 6 คน</p> <p>10.5.1 นายมูซัมหมัดเกาซู มูษัยยาดีน (พ่อชู) มีบุตร 6 คน นายชาญา (และมีน้องอีก 5 คน)</p> <p>10.5.2 นางรูกียานี มีบุตร 5 คน นายกุลามโนดิน (และมีน้องอีก 4 คน)</p> <p>10.5.3 นางฟารีมะห์บี สถาอาันนท์ สมรสกับ นายห้างยาเยล อสันดูลาชีล มีบุตร 4 คน ชาบียะห์ (เดิมชีวิตตั้งแต่ยังเยาว์) นางลักษณา สมุทรโคจร สมรสกับ นายสุวิช สมุทรโคจร มีบุตร 3 คน นายขัยวัฒน์ สถาอาันนท์ สมรสกับ นางสุวรรณ (ยาลีมะห์) วงศ์ ไวยศยวรรณ นางกุสุมा (น้องหญิง) สถาอาันนท์ สมรสกับ นายอนุรักษ์ สุขเกษม</p> <p>10.5.4 นายอิบรอห์ิม สมรสกับนางอิสาบี (แม่วา) มีบุตร 4 คน ใช้สกุลครุนานีรนาท (ตามที่ได้ กล่าวไปแล้วในตอนต้น 2)</p> <p>10.5.5 นายอับดุลยามิด วงศ์โกลิสิตกุล สมรส กับ นางชัตติยะห์ สมุทรโคจร มีบุตร 4 คน นายธวัช วงศ์โกลิสิตกุล นายอานันติ (อับดุลขอบดี) นายวีรชัย (ยุนส์) น.ส.รัชนิดา (เราะห์มะห์)</p> <p>10.5.6 นายชาการียา คุณศักวินทร์ วงศ์โกลิสิต-</p>	<p>กุล) สมรสกับ นางวนิดา นานา มีบุตร 7 คน นางสาวนีย่า สมรสกับ นายหัตถยาดี ชาชี มีบุตร 3 คน นางวรรุณี (ไอซอชบี) สมรสกับนายพาวีด (ชาวาหารรับ) นายวีระศักดิ์ วงศ์โกลิสิตกุล (มะห์หมัด- ยูซุบ) สมรสกับ นางอัญชลี (พ่อตีมะห์) นายวรุณิ วงศ์โกลิสิตกุล (อับดุลเลาะห์- เช็ค) สมรสกับ นางมยุรา (ามีนะห์) นางสาวพรสวรรค์ วงศ์โกลิสิตกุล (มาเรียมบี) นางสาวพรทิพย์ วงศ์โกลิสิตกุล (สุรอยยา) นางสาวพิยะดา (ยาเมีลา) วงศ์โกลิสิตกุล (น้องแย่ม)</p> <p>10.6 “ามีรุดดีน” เป็นบุตรที่เกิดจาก “ไอซอชบีกับไดนุลอาบีดีน” เป็นบุตรคนที่ 6 ในทั้งหมด 7 คน (ไม่มีครอบครัว)</p> <p>10.7 “รูกียานี” เป็นบุตรที่เกิดจาก “ไอ- ซอชบีกับไดนุลอาบีดีน” เป็นบุตรคนที่ 7 คน สุดท้อง (ไม่มีครอบครัว)</p>
---	---

ເຫຼືອເຫັກ

ເຫຼືອເຫັກຄົງເຮົາວ່າຂອງອັລເຈາະທີ່
ທ່ານມີອີທີທ່າ ກາຍາທ່ານນີ້ມີ
ທ່ານເທິວແຈ້ງສໍາແດງຈົບ ດາມພື້ນພົກປະຊຸມ
ປະຈັບຜູ້ແຈ້ງດ້ວຍແສງຄຣີ ດູຮັມນິ່ງມາໂລກາ
ທ່ານເປັນໃຫຍ່ໄດ້ສ້າງສິ້ນ ທີ່ກຳແຜ່ນດິນແລະແຜ່ນຝ້າ
ທັນນຸ່ງແລະເຫວາ ທັນໜຸ່ງປະຫຼາກຫຼາຍ່າງ
ທ່ານໄດ້ປະດິບຮົດສັດວິ ຕູ້ແຈ້ງຂັດສໍາອາງ
ທັນເບື້ອງບົນແລະເນື້ອງລ່າງ ທ່ານບອກທຸກທຳໃຫ້ໄປທີ່ດີ
ເຫັນນຸ່ງທ່ານປັ ດູ່ຢູ່ຫຍານເຕີມທີ່
ທ່ານຈະໄດ້ປະນີ ໃຫ້ໄປທີ່ສະບາຍ
ດັບອັກນີ້ມີຢັ້ງມັດ (ຊລ.) ມາແຈ້ງຂັດບໍຣາຍ
ສອນສຽບທັງໝາຍ ທ່ານອີບາຍຕາມປະໂຍ້ໜີ
ທ່ານບອກປາປແລະບອກບຸ້ນ ໃຫ້ຮູ້ຄຸ້ມແລະໂທ່
ວ່າລົ້ນນີ້ເປັນປະໂຍ້ໜີ ທ່ານໝາຍປະດິບໃຫ້ໄປສວັບຮົງ
ແມ່ຈະລອນເຈົ້າໄວ້ ແມ່ສ່າຍໃຈດວງຈັນທີ່
ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົານັ້ນ ຮາຊທານຄົມກົດ
ນາມຫຼືກຸຽວ່ານັ້ນດີ ສາຮັດທີ່ຈະມີ ດູ້ກ້າວເຖິງກປະກາ
ແມ້ນຜູ້ໄດ້ສັດບີ ຄໍາຮັບ (ຮົບ) ຮັບອ່ອນຫວານ
ຄືດຕາມກຸຽວ່ານ ກິຈກາຮາທັງຕຽງ
ທ່ານໄມ່ລ່ວະໄປ ດູ້ເຫຼືອໄວ່ເປັນໃຫຍ່ຫລວງ
ແມ້ຄວາມຮັກນີ້ໜັກທຳວ່າ ດັວແມ່ເປັນຫ່ວງເຈົ້ານັກທຳ
ຂອງໃຫ້ອ້າຍຢືນ ຖຸກຄ່າຄືແກີດຮາ
ຈົງເຂົ້າຄໍາທີ່ຮ່າວ່າ ໃນສາສນາອີສລາມ
ແມ່ມີໃຫ້ເຈົ້າທຳມືດ ປະກອບກິຈແຕ່ງມາ
ແມ່ຈະໃຫ້ລູກທຳດາມ ໃນຄົ້ນຄໍາຂອງອັລເຈາະທີ່
ຄວາມຈົ້າໃຫຍ່ແລ້ວ ລູກແກ້ວເສັ່ນທ່ານ

ໃຫ້ກາວິຊາ ຂຶ້ວາເຮັນທັນສູ່
ເຈນຂັດລັດຍື່ອ ໃນທັນສູ່ອາລີ
ສັງເກະພະເສນະຕີ ໃນບາລີກິດາບ
ຄົມກົດເສົງກາພ ກິດາບນານາ
ວ່າຍີແລະສູ່ທັນ ເຈົ້າຈູ້ເຄີດຮາ
ຈົງເຂົ້າຄໍາທີ່ຮ່າວ່າ ໃນສາສນາອີສລາມ
ທີ່ທີ່ ກາລີມາຫາຍາດັດ
ທີ່ສອງ ວ່າງໄວ່ເວາໃຈໄລ່ໃນລະໝາດ
ທີ່ສາມ ພາມສະວັດໃຫ້ອັກະກາດໂສກາ
ທີ່ສີ ດີວັດໃຫ້ຄົວບັນເລີຍເຄີດຫາ
ລູກຮັກຂອງມາຮັດ ດົງທີ່ທ້າໃຫ້ໄປຢາຍີ
ຄົງຮັຍຍືລົບສີ ອັນນີ້ສຳຫັບຍູ້
ຄົງຮັຍຍືລົບສີພັນ ເປັນສຳຄັນກັກທານ
ມູ້ຮັບສາມຮ້ອຍ ລົບສາມພຣະອົງຄ່າ
ໄວ້ແມ່ແກ້ວແວວັດ ເສັ່ນທ່າຂອງມາຮັດ
ສົມສັບ ຂາພື້ອ ຢານາພື້ອ ມາລີກີ ສັມບາລີເຮັງໄປ
ສະວິດ ແລະ ສະວັດ ດັນຫາ ແລະ ດູ້ໃບ
ອາມື່ອັບດຸລເຮົາທີ່ມານ ມີລັນດານັ່ງໃສ
ຊຸລດານອາຮີຟິນ ທ່ານຫາຊຸລຍາມິດມີຖົກທີ່ເຂົ້າຂາຍ
ຄືວ່າມູ້ໄຫຍາດີ ດີລື້ນທຸກປະກາ
ທີ່ທ້າຈູ້ຈັກ ກິຍາມັດຄັວນທີ່
ວັນນັ້ນປັນວັນດີ ຂຶ້ວາມີພິພາກຫາ
ທີ່ທິກໃຫ້ພຣະນ ນັ້ນສື່ອນນັ້ນຄຳສັ້ນຢູ່
ໃຈຈິດໃຫ້ຄົມາ ນະໃຫ້ນິກຄືພຣະທຸກເວລາ
ຂອງໃຫ້ດັບຈິດໃຈ ຂອງໃຫ້ເດັກລີມາ
ຄືວ່າ ລາອີລາຍາອ້ອລັ້ລລອຍ໌ ມູ້ມັນມາດູຮອງຫຼຸດລອຍ໌

ບກປະພັນຂອງ ໄລວງສມຸທຣໂຄຈຣ-ຊຸນສາຄຣວິສຍ
ອັລມຮູ່ມ ອຸນປ້ານນາພື້ສາວຸດຸມແມ່ອຸດຸມເປັນຜູ້ເກົ່າອົບາຍໃຫ້ພິງ
ປ້າຈຸບັນເຮັບເຮັງໄດ້ ຂ້ຈະຫົ່ວິມະຫົບ ສາຂານັນທີ່

ມັງກອນ 2530

อับดุล กอเดร์ ไyleani

ก บวนการawanจากเมืองจีลัน ในอิหร่าน อันมุ่งไปสู่มหานครเบกแเดด ผนชิญกับการปล้นสุดมหึมาของโจรสลัด หลังจากต่อสู้กับไปพักหนึ่งฝ่ายโจร์กีอาชนะขบวนカラوانได้ ผู้เดินทางมากับขบวนต้องยอมเสียทรัพย์สินของตนให้โจร์เมื่อถูกตรวจสอบรายตัว ที่สุดโจรส่องสามารถก้าวหน้าพบเด็กชายท่าทางยากจนธรรมชาติ นั่งเงียบอยู่ทางหนึ่ง จึงถามเด็กชายผู้นี้ว่า “เจ้ามีสิ่งมีค่าติดตัวมาบ้างไหม?”

เด็กชายผู้นั้นก็ตอบว่า มีสิ ฉันมีมา 40 ดีนาร์” โจร์ที่ล้อมดเดือดอยู่รีบเข้ากลั้มรุมคันตามตัวเด็กชายจนหัว แต่ก็ไม่พบรอบไร พวกรู้ดีว่าเด็กอยู่อ้วกดหอกพวกตน จึงหันไปค้นหาสมบัติภารายอื่นๆ ต่อไป

เมื่อค้นหาสมบัติถ้วนทั่วแล้วโจรส่องสามารถนี้ก็เล่าเรื่องเด็กชายประหลาดให้หัวหน้าของตนทราบ เด็กจึงถูกเรียกมาพบหัวหน้าโจร์ซึ่งถามเด็กตรงๆ ว่า “เจ้าอ้างว่า มีเงิน 40 ดีนาร์ อยู่กับตัวหรือ?” เด็กรับคำ หัวหน้าโจร์จึงถามต่อไปว่า “เก็บไว้ที่ไหน” ทันทีนั้นเด็กน้อยก็จิกเลือดคุณของตนออกส่วนหนึ่งและหยิบเงิน 40 ดีนาร์ออกจากท่ามกลางความตะลึงของเหล่าโจรสลัด

หัวหน้าโจร์จึงถามว่า “เจ้าบอกที่ซ่อนสมบัติมีค่าของเจ้าอย่างไร? ถ้าเจ้าพูดเป็นอย่างอื่นก็จะไม่มีผู้ใดสนใจเจ้าเลย”

เด็กตอบว่า “แม่ของฉันท่านเป็นคนเย็บเงินนี้เก็บไว้ในเสื้อคลุม เคยสอนฉันว่าอย่าพูดโงหง”

หัวหน้าโจร์ตะลึงกับพฤติกรรมประหลาดของเด็กน้อย ที่ทำตามประเพณีของ Maraด้วยการให้กล่าววาจาสัตย์ สิ่งนี้เป็นเรื่องแปลกสำหรับหัวหน้าโจร์และกล้ายิ่งจุดเปลี่ยนแปลงชีวิตของเข้า หัวหน้าโจร์คิดกับตนเองว่า “เด็กน้อยเชื่อฟัง Maraของตนถึงเพียงนี้ ในขณะที่ตัวเขากลับไม่เชื่อฟังแม้จนพระผู้สร้างของเข้า” เหตุการณ์นี้กระหะบส่วนอันเล็กล้าที่สุดในหัวใจของหัวหน้าโจร์ น้ำตาไหลรินจากดวงตาทึ่งสอง

เข้าสั่งคืนสมบัติทั้งหมดที่ปล้นมาได้ให้ผู้คนในขบวนカラوان และเลิกเป็นโจร์นับแต่นั้นมา

ก ของเด็กชายประหลาดนี้คือ อับดุล กอเดร์ ผู้ซึ่งต่อมาภายเป็น “นักบุญ” ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกของอิสลาม และ

เป็นที่รู้จักกันในนามของ “บาร์ พีร์ ชาไฮบ” (นักบุญผู้ยิ่งใหญ่) ในหมู่ชาวมุสลิม เป็นผู้ที่ถูกยอมรับทั่วไปว่าเป็น “ผู้ซึ่ราระคานานให้บริสุทธิ์” ปลดล็อกพ้นจากอิทธิพลชั่วร้าย ซึ่งคือคลานเข้าครอบคลุมอิسلام นับแต่สื้นยุคคลาลีฟะห์ผู้ทรงธรรมทั้งสี่ ตัวของท่านสะท้อนการประสมพسانอันน่ายินดีระหว่าง “ชาเรีอะห์” (กฎหมายของอิسلام) กับ “ตารีกะห์” (แนวทางจิตนิยมของอิسلام)

ในคริสตศตวรรษที่ 11 หรือเมื่อประมาณ 900 ปีที่แล้วนั้น เป็นช่วงที่โลกมุสลิมประสบภัยภาวะคับขันรุนแรง เป็นยุคแห่งความเสื่อมทางการเมืองและคือธรรม ยุคทองของราชวงศ์อับบาสิดสื้นสุดลง และอำนาจปกครองตกอยู่ในมือของคลาลีฟะห์ที่อ่อนแอด ยอมตนให้กับชีวิตที่ฟุ่มเฟือยลุ่มหลงสำราญ

ลักษณะการเมืองอันชั่วร้ายก์พร่ำราษฎรไปทั่ว พากน์ตามล่าผู้ทรงคุณทางศาสนาด้วยกริชอันโหดเหี้ยม ผู้รู้หลายท่านรวมทั้งท่าน นิชัม-อัล-มุลก ทูซี ตกเป็นเหยื่อคอมกริชของพวกนี้ และไม่มีผู้ปกครองมุสลิมคนใดมีอำนาจพอที่จะยุติความบ้าคลั่งของคนเหล่านี้ได้

ลักษณะการเมืองที่ขาดความยุติธรรมทางศาสนา ของพวกมุตาเชลล์เต็ต ที่เคยอยู่ใต้อุปถัมภ์ของคลาลีฟะห์ราชวงศ์อับบาสิดที่ทรงอำนาจยาวนานกับมุต้าชิม ก์ทำให้ลักษณะนิยมแบบอิسلامต้องช่วงกันไปบ้าง

ในสภาพมีเดมนดังกล่าว อับดุล กอเดร์ ไอลานี ถือกำเนิดขึ้นมาพร้อมด้วยความสามารถพิเศษ ซึ่งประสานหลัก “ชาเรีอะห์” เข้ากับ “ตารีกะห์” ได้อย่างพอเหมาะ และนำทั้งรูปแบบและเนื้อหาของอิسلامคืนมาสู่ชาวมุสลิมผู้หลงทางในยุคนั้น

อับดุล กอเดร์ ถือกำเนิดในวันแรกของเดือนรอมฎอน ปีฮิจเราะห์ คักราช 471 ในครอบครัวไซยิด แห่งเมืองจิลัน บิดาของท่านคือ อาบู สาเเละห์ ผู้ทรงคุณธรรมได้สมรสกับพิธีของไซยิด อับดุลเลาะห์ เชามาย ผู้มีเชื้อเลียงในยุคนั้น

เกี่ยวกับการสมรสคราวนี้เล่ากันว่า อาบูสาเเละห์ (บิดาท่านอับดุล กอเดร์) นั่งนิ่งอยู่ริมลำน้ำ ท่านมิได้รับประทานอะไรมาหลายวันแล้ว จู่ๆ ก์เห็นลูกแอบเปลลอดตามน้ำมาลูกหนึ่ง ท่านจึงหยิบมากัดกิน ครั้นเสร็จแล้วก์รู้สึกเสียใจ เพราะคิดว่าตนไม่มีสิทธิกินแอบเปลลอดนั้น โดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าของสวนแอบเปลลอดก่อน ท่านจึงออกเดินทางหาเจ้าของสวนเพื่อขออภัยในสิ่งที่ได้กระทำลงไป เมื่อเดินขึ้นไปทางต้นน้ำได้ 8 ไมล์ ก็ถึงสวนแอบเปลลอดของท่านไซยิด อับดุลเลาะห์ เชามาย ท่านได้ขอโทษที่กินแอบเปลลอดนั้นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ ท่านเชามายประทับใจกับคุณธรรมประจำใจของท่านสาเเละห์ จึงเอ่ยว่า “ยินยอมจะยกโทษให้ หากท่านสาเเละห์ ตกลงแต่งงานกับพิธีของตนผู้ซึ่งตอบอด เป็นไป และเป็นอัมพาด”

อาบู สาเเละห์ ตอบตกลงแต่มีเงื่อนไขว่าเจ้าสาวของท่านมิได้พิการดังที่พ่อตาเคยบรรยายไว้ หากเป็นหญิงสาวตามบริสุทธิ์ ดังนั้นท่านจึงถอยออกจากงานพ่อตาของท่านต้องยืนยันว่าเป็นพิธีของตนจริง และที่ได้เคยกล่าวว่าชิดตนตอบอด เป็นไป และเป็นอัมพาดนั้นมีความหมายในเชิงเทียบเคียงมิใช่ ข้อเท็จจริง พ่อตาของท่านอธิบายว่า ชิดของตนตอบอด เพราะไม่เคยชายตามองสิ่งอันไม่ควรปรากรณา เป็นไปเพราะไม่เคยเอ่ยวาจา

อันเป็นโภช แล้วเป็นอัมพาตเพราไม่เคยเหียบ
ย่างออกนอกบ้านเลย นางชื่อ พาติมะห์

ค รอบครัวของท่านอาบู ส华เลาะห์ มีบุตรก็เมื่อนางพาติมะห์ มีอายุได้ 60 ปีแล้ว การที่ท่านอับดุล กอเดร์ เกิดเมื่อมารดาของท่านอายุมากเช่นนี้ ถือกันว่า เป็นมหากรุณาธิคุณจากพระเป็นเจ้าโดยแท้ เล่ากันว่า ทารกน้อยอับดุล กอเดร์ นี้ไม่ยอมดื่มน้ำนมารดาของตนในเวลากลางวันระหว่างเดือนรอมadan

บิดาของท่านอับดุล กอเดร์ ถึงแก่กรรม ตั้งแต่ท่านยังอายุน้อย คุณตาผู้ทรงความรู้และมารดาของท่านเป็นผู้สอนวิชาความรู้เบื้องต้นให้ เมื่ออายุได้ 17 ปี ท่านก็ถูกส่งไปเรียนวิชาชั้นสูงที่ มหานครแบกแดด

ณ นครแบกแดด อันรุ่งเรือง ท่านกล่าวเป็นคิชัย์เอกสารของ อาลีม อาบู ชาการียา ตาเบรซี อธิการแห่งยามีออร์ นิชาเมีอห์ ท่านศึกษา ณ ที่นั่นอยู่ 8 ปี และเป็นเลิศในการศึกษา ทุกแขนง ในระหว่างนั้น หนุ่มน้อยอับดุล กอเดร์ ต้องมีชีวิตที่ผ่านการทดสอบมากมาย แม้จะต้องเผชิญกับมรสุมแห่งความคับแคนด อดอยาก ท่านก็รังเกียจการยืนมือขออาหารจากผู้ใด

หลังจากเรียนหนังสือจบ ใช้ยอดอับดุล กอเดร์ ก็ออกจากริปีศึกษาชั้นสูงในทางจิต-วิญญาณ ท่านใช้เวลาหลายปีไปกับชีวิตในทางจิตวิญญาณอย่างเข้มงวด ทำ samaichi ขั้นสูงและแสวงหาสัจจะกับพระเป็นเจ้า ที่สุดท่านก็กล่าวเป็นคิชัย์ของ เชค อาบู ชาอีด มัคช์ยูมิ “วี” คนสำคัญในยุคหนึ่น

ท่านยังดุล กอเดร์ ตัดสินใจพำนักในนครแบกแดด และอุทิศชีวิตช่วงหลังไปเพื่ออิสลาม และพระเป็นเจ้า ท่านเป็นนักพูดผู้ยิ่งใหญ่ ปราชกษาของท่านอันเพรียบพร้อมไปด้วยความรู้ในทางโลกและทัศนะอันล้ำลึกในทางธรรม ดึงดูดใจผู้ฟังเป็นอันมาก แต่ละครั้งจะมีคนเข้าฟังรวม 7 หมื่น ถึง 8 หมื่นคน ผู้นำและคนสำคัญในราชสำนักอับบาสิด รวมทั้งตัวคอเลิฟะห์เอง หรือกระหั้นผู้ที่มิใช่มุสลิม ซึ่งเข้ามารับอิสลามในภายหลังก็มาฟังกันมาก

ความชัดແย়েং রহ হাঁজ সায়" "ছাৰিওহৰ" (กษากেন্ত) และ "Tarigat" หรือ "তাৰিগত" (জিতใจ) ทวีชั้นถึงขั้นอันตรายเมื่อคอเลิฟะহ়ผู้ทรงคุณธรรมจากไป และดุลยภาพระหว่างกระเส้นสองถูกทำลาย แนวทางเหตุผลนิยมทางศาสนาของ "মুতাচিলা" กระทำบรากฐานทางจิตใจของอิสลาม การที่คอเลิฟะহ়สองพระองค์แห่งราชวงศ์อับบาสิดคือ "মামুন" และ "মুতাচিম" ทรงอุปถัมภ์แนวทางของมুตাচিলা สั่นคลอนศาสนาอิสลามอย่างสำคัญ เหตุการณ์นี้นำไปสู่การทำลายล้าง ท่านอิหม่าม อะห์มัด บิน ยัมบาล (อิหม่ามยัมบาลี) โดยคอเลิฟะহ়ในราชวงศ์นี้

อิหม่าม อะชาดี ผู้เรืองนาม ก็พยายามนำเสนอดุลยภาพระหว่างกษากেน্তและจิต-วิญญาณในศาสนาอิสลาม แต่ความเป็นนักวิชาการของท่าน ยังผลให้เน้นหักของงานไปอยู่ที่แนวคิดยิ่งกว่าจะอยู่ที่แบบปฏิบัติในเชิงจิต-วิญญาณนิยม

ท่านใช้ดุล กอเดร์ ไอลานี เป็นผู้พบทางสายกลางระหว่างแนวทางสุดโต่งทั้งสอง คือ ทัศนะแบบจิตวิญญาณนิยมของ ท่านมันชูร ยัลลาจ* และแนวทางเหตุผลนิยมของ มুตাচিলা ตัวตนของท่านอับดุล กอเดร์ ไyl-

ล้านี ละท้อนดุลยภาพระห่วงสายธารสอง
กระแส่น์ในอิสลามอภกมาได้อ่าย่างดงาม ท่าน
จึงได้รับนานนามว่า “มุหัมมัดดีน” ซึ่งหมาย
ถึงผู้ชำระศาสนาให้บริสุทธิ์ ในเบื้องของพิกิท
(กูเก้นท์) ท่านอยู่ในสายของอิหม่าม อัมบารี
งานเขียนของท่านก็ทรงพลังไม่儕จาก
คำสอนด้วยวาจา หนังสือชื่อ **ฟุตูร์ อัล กอร์บ**
(การเผยแพร่แสดงของลั่งที่มองไม่เห็น) เป็นหนังสือ
ในแนวทางรหัสยกธิที่ทรงความสำคัญยิ่ง
(ซึ่งได้นำตอนหนึ่งมานำเสนอไว้ในที่นี้ด้วยแล้ว)
งานเขียนอึกซันหนึ่งที่สำคัญก็คือ “กินยาต-
อุล-ตอลีบีน” อันเป็นหนังสือที่อธิบายแนว-
ทางกูเก้นท์และกระแลสจิตวิญญาณไว้อย่างรอบ
ด้าน

၅ ชัยด อับดุล กอเต็ด ไอลานี มีชีวิต
ที่เป็นระเบียบเรียบง่าย และเปี่ยม
ด้วยศาสนาธรรม ท่านใช้เวลากลางวันสั่งสอน
มหาชนถึงหลักการอันแท้ของอิสลาม ยามค่ำคืน
ก็หมดไปกับการนัมัสการ (ละหมาด) และทำ
ใจให้เป็นสมาธิ ชีวิตของท่านเป็นแบบอย่าง
แห่งความเรียบง่าย ไม่เห็นแก่ตน และเปี่ยม
สัจจะ ท่านรับประทานอาหารง่าย ๆ ประกอบ
ด้วยข้าวบาร์เลย์และผัก นำมานปูรุโดยปราศจาก
ไขมัน ท่านมีใจกรุณาต่อสามัญชน และดำรง

* ท่านมัชชูร ชาลลาจ มีชีวิตอยู่เมื่อประมาณหนึ่งพันปี
ที่แล้ว ด้วยความดีมีเด็กในพระผู้เป็นเจ้า ท่านได้ประกาศ
ในที่สาธารณะว่า “อะนัลลัย์.. ฉันคือสัจจะ”
ท่านถูกอุลามาอ์ในยุคนั้นตัดสินประหารชีวิต ท่าน
จึงได้ผู้ทรงความรู้ได้เขียนคำพิพากษาของท่านว่า
“ตามหลักของชาเร็ห์ มัชชูรต้องโทษประหาร แต่
ตามหลักแห่งสัจจะอันลีลับเอกสารค้อลเลาะห์ทรง
รู้ดีที่สุด” เล่ากันว่า เมื่อโลกทิศท่านมัชชูรตกต้อง
แผ่นดิน ก็มีเสียงสะท้อนจากกองโภหิตนั้นว่า
“ฉันคือสัจจะ” □

ชีวิตตามวัจนะของท่านรอซูล (ซล.) ที่ว่า “คน
ที่ดีที่สุดคือคนที่รัก และรับใช้มุชยชาติอย่าง
ถึงที่สุด”

ไซยิด อับดุล กอเต็ด ไอลานี กลับ
ไปสู่พระองค์อัลเลาะห์ วันที่ 11 เดือนรอมฎ-

อุลชาห์นี อิจเราะห์คักราช 561 เมื่ออายุได้ 91
ปี

คำสอนของท่านเป็นประกายเรืองรอง
อยู่ในจิตใจของมุสลิมตลอดมาจนปัจจุบัน ■

คำสอนบางเรื่อง ของ อิหม่ามมุไชยดีน

คำสอนที่ 1

ในชีวิตของผู้ศรัทธานั้น มีสามสิ่งที่ต้องยึดถือโดยไม่ทอดทิ้ง คือ เข้าครัวต้องรักษาพระบัญญัติของพระผู้อภิบาล เข้าครัวจะล่วงจากสิ่งที่ต้องห้ามป่วย และเข้าครัวปฏิบัติกับวิถีทางของพระเป็นเจ้า อย่างน้อยที่สุดผู้ศรัทธาจะต้องมีหั้งสามสิ่งนี้ ดังนั้น เข้าครัวต้องตัดสินใจเพื่อการนี้ และสันทานากับตนเองในเรื่องนี้ อีกทั้งให้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายเกียรติน้ำในเรื่องนี้

คำสอนที่ 7

ท่านศาสดามุhammad (ขอสันติจงมีแด่ท่าน) กล่าวว่า จงออกจากตัวตนของเจ้า อยู่ให้ห่างจากตัวตนนั้น และจงเป็นผู้แปลกหน้าต่อความรู้สึกยึดตัวตนของเจ้า ยอมทุกสิ่งทุกอย่างต่อพระเป็นเจ้า และเปลี่ยนมาเป็นนายทวารของพระองค์ ค่อยพิทักษ์ประตุสุห้าใจของเจ้า และทำตามพระบัญชาของพระองค์ โดยยอมรับทุกผู้คนที่พระองค์ยอมอนุญาต และให้เกียรติต่อข้อห้ามของพระองค์ โดยอย่าให้สิ่งที่พระองค์ทรงห้ามเข้ามาผัวพาณได้ เพื่อมิให้ประถนาแห่งเนื้อหันงกลับเข้ามาอยู่ในใจเจ้าหลังจากที่ความคิดเช่นนั้นได้ออกไปพ้นแล้ว การขับไล่ความประถนาทางเนื้อหันงออกจากร่างเจ้า จะต้องต่อต้านความประถนานั้น และไม่ยินยอมตกเป็นทาสสิ่งนั้น ในทุกสถานะ และการยอมรับเข้าไว้ในใจ หมายความถึง การยอมคิโร旺กับลึ้งนั้น ๆ และเป็นพันธมิตรกับมัน เพราะฉะนั้นอย่าได้ประถนาสิ่งใด ซึ่งมิใช่เจตนารมณ์ของพระเป็นเจ้า ความประถนาของเจ้าที่มิใช่เจตนารมณ์ของพระเป็นเจ้า เป็นความต้องการทางเนื้อหันง ซึ่งก็อาจกล่าวได้ว่าเป็นดงดิบของผู้โง่เขลา และเป็นมรณะของท่าน อีกทั้งเป็นเหตุแห่งการตกต่ำจากสายพระเนตรขององค์อัลเลาะห์ และเป็นตัวการผลักพระองค์ออกจากตัวท่านหากหันหลังอยู่ในดินแห่งนี้ จงทำตามบัญชาของพระเป็นเจ้า และล่วงจากสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม และยอมตนอยู่ให้ทุกสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสั่งและอย่าได้ตั้งภาคีจากสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นคู่กับพระองค์ ดังนั้น เจตนา ความประถนา และความต้องการของเจ้าก็ล้วนเป็นสิ่งที่ถูกสร้าง เพราะฉะนั้น จงอย่าได้ประถนาสิ่งใดหรือประสงค์อะไร หรือหลงเหลืออยู่กับตัวท่าน จนกระทั่งว่าจะกล้ายืนถือเจ้า และสิ่งคาดพ่อต่าง ๆ

พระเป็นเจ้าตรัสว่า “ใครก็ตามที่หวังจะได้พบพระเป็นเจ้า ควรจะทำความดี และอย่าได้ตั้งภาคีใดขึ้นในการรับใช้พระองค์”
(อัลกุรอาน ซูเราะห์ที่ 18 : อายะห์ที่ 110)

แนวการนับถือพระเจ้าหลายองค์ หรือที่เรียกว่า ลักษิพทุเทวนิยม นั้น ไม่ได้หมายความเพียงแต่การนับถือบุชาธูปเคราเท่านั้น แต่การที่ทำตามความประถนาแห่งเนื้อหันง และยอมรับสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของโลกปัจจุบัน และแม้กระทั่งโลกหน้ามาเป็นภาคีกับพระเป็นเจ้า ก็ถือว่าเป็นการ

นับถือพระเจ้าหلاยกองค์ เช่นเดียวกัน เพราะเหตุว่า ไม่ว่าจะเป็นอะไรตาม นอกจากเอกสารอีกส่วนที่พระเป็นเจ้าแล้วก็มิใช่พระเจ้าทั้งสิ้น ดังนั้นถ้าเจ้าไปผูกพันกับสิ่งใด ซึ่งอยู่นอกเหนือพระองค์ ก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่า กำลังนำสิ่งดังกล่าวันนี้ไปเป็นภาคีกับพระเป็นเจ้า เพราะฉะนั้น จระวังและอย่าหละหลวย จงเกรงและอย่าได้แนใจ จงแสวงหาและอย่าได้ไม่ใส่ใจ ด้วยเช่นนี้เท่านั้นเจ้าจึงจะพบกับความมั่นคง และอย่าได้ถือเลยว่าภาระและสิ่งต่าง ๆ ที่ได้มาเป็นพระตัวเจ้า และอย่าได้ถือเอาสิ่งใด ๆ เป็นของตน ดังนั้น ถ้าอยู่ในสภาพใดหรือได้เลื่อนฐานะสูงขึ้นก็อย่าได้บอกเล่าแก่ผู้ใด เพราะในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงวันต่อวัน พระราชย์ของพระเป็นเจ้าจะเป็นที่ประจักษ์ ในรูปลักษณ์ใหม่ ๆ และพระเป็นเจ้าจะเข้ามาแทรกระหว่าง ข้าช่วงใช้ของพระองค์และหัวใจของพวกรา อาจจะกล้ายเป็นว่า สิ่งที่เจ้าพูดจากอกมาอาจจะถูกกดดันไปจากเจ้า และสิ่งที่เจ้าคิดว่า ถาวรและอยู่ตลอดไปนั้น อาจจะเปลี่ยนรูปไปจนกระทั่งเจ้าจะต้องอับอายต่อคนที่ได้ยินเจ้าพูด ควรจะเก็บเรื่องทำนองนี้ไว้กับตัวเองอย่าได้เล่าให้ผู้ใดฟัง หากสิ่งที่เป็นอยู่ดำเนินต่อไปเป็นปกติก็ขอได้ทราบถูกด้วยว่า เป็นของขวัญมาจากพระเป็นเจ้า และของอ่านเจ้าที่จะขอบคุณพระองค์ และให้เพิ่มพูนสิ่งดีงามต่าง ๆ ที่พระเป็นเจ้าประทานให้ .แต่ถ้าสิ่งที่มีอยู่สูญเสียไปก็จะเท่ากับเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้ก้าวหน้า ให้ส่องสว่างตื้นตัว และล้านีกรู้ตัว พระองค์อัลเลาะห์ตรัสว่า

“สารไดก์ตามที่เรายกเลิก หรือสั่งให้ล้มไปแล้ว เราจะนำสิ่งที่ดีกว่านั้น หรือเหมือนเช่นนั้น มาให้ สูเจ้าไม่รู้หรือว่า เอกองค์อัลเลาะห์นั้น ทรงมีเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง”

ดังนั้น จงอย่าได้คิดว่า พระเป็นเจ้าทรงริเว่อรานเจในเรื่องใด ๆ และอย่าได้ถือว่าจุดอ่อนใด ๆ มาจากพระบัญญัติของพระองค์ และอย่าได้ส่งสัญญาพันธะสัญญาของพระองค์ในเรื่องเหล่านี้ จงดูตัวอย่างจากจริยावัตรอันทรงคุณธรรมของร้อซูลแห่งอัลเลาะห์ อายะห์และบทต่าง ๆ ที่อัลเลาะห์ ประทานให้ท่านร้อซูล (ขอสันติจงมีแด่ท่าน) และท่านนำมาปฏิบัตินั้น มีผู้อ่านท่องกันในมัสยิด ต่าง ๆ เช่นเป็นหนังสือ แม้สิ่งเหล่านี้ก็มีการยกเลิก เปลี่ยนแปลง และเอาสิ่งอื่นมาทดแทน และความสนใจของร้อซูลแห่งอัลเลาะห์ ก็มุ่งไปสู่สิ่งที่อัลเลาะห์ประทานมาใหม่ เพื่อทดแทนสิ่งเก่าเหตุ การณ์นี้เกิดขึ้นกับกฎหมายที่ภายนอก

ในเรื่องภายในและภายนอกจิตวิญญาณ ซึ่งผูกพันระหว่างพระเป็นเจ้าและร้อซูลของพระองค์นั้น ท่านศาสตราเคยกล่าวว่า ดังใจของท่านถูกคลุมอยู่ด้วยเมฆหมอก และท่านมักจะขอให้อัลเลาะห์ คุ้มครองป้องกันวันละ 70 ครั้ง เเล่กันว่า ท่านศาสตราจะเคลื่อนจากภาระทางจิตใจภาระหนึ่งไปสู่ระดับอื่นวันละ 100 ครั้ง และท่านจะขึ้นสู่ภาวะที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ในแบบของความไกลัชิดกับพระเป็นเจ้า และในแบบของความสัมพันธ์ของท่านกับสิ่งที่มองไม่เห็น และเสือคลุมแห่งแสงสว่างซึ่งคลุมภายในท่านอยู่ จะเปลี่ยนไปตามสภาพธรรมของท่าน ทุก ๆ ขั้นที่เข้าใกล้พระองค์อัลเลาะห์จะทำให้ขึ้นก้อนหน้าที่น้ำดูสลับและสู้ไม่ได้โดยเบรียบเที่ยบ และในเรื่องของการเชือฟังบทบัญญัติของพระเป็นเจ้าก็จะดูย่อทัยกว่า ดังนั้น ท่านศาสตราจะได้รับแนวทางในการแสวงหาการพิทักษ์คุ้มครองจากพระเป็นเจ้า เพราะสำหรับผู้เป็นข้ารับใช้นั้น ภาวะที่ดีที่สุดก็คือ ภาวะที่หันไปสู่พระเป็นเจ้า และแสวงหาการคุ้มครองจากพระองค์ เพราะในการกระทำเช่นนี้ก็เป็นการยอมรับนาป และความผิดต่าง ๆ ของท่านเอง และสิ่งนี้คือคุณสมบัติสองประการที่มีอยู่ในข้าช่วงใช้ในทุกสถานะ

แห่งชีวิต และยังเป็นคุณสมบัติของเข้าในฐานะมรดกตกทอดจากศาสตราจารย์ (ขอสันติสุจงมีแด่ท่าน) ผู้เป็นบิดาแห่งมนุษยชาติ และเป็นผู้ที่พระเป็นเจ้าทรงเลือกแล้ว

เมื่อความมีเดมนี้แห่งการหล่อลีมสัญญาและพันธะ เข้ามาเคลื่อนแคลงความสดสิءของภาวะจิตของนบีอัดม (ขอสันติจงมีแด่ท่าน) และได้แสดงความประณาน่าที่จะดำรงอยู่ในเคหาน៍แห่งสันติและไกลัชิดกับพระเป็นเจ้าผู้เปี่ยมด้วยมหาเมตตากรุณา ผู้ทรงสั่งให้มวลมหาอีกห์ที่ ผู้ทรงเกียรติมหาท่านนบีอัดมด้วยสันติและความเป็นมงคล ในเวลาหนึ่น ความประณาน่าส่วนตนของท่านนบีอัดมปีรากภูมิขึ้น และเจตนาرمณ์ของท่านก็เข้ามาปะปนกับเจตนาرمณ์ของพระเป็นเจ้า ดังนั้นเจตนาرمณ์ของท่านก็ถูกทำลาย และภาวะแรกของท่านก็สูญไป และความไกลัชิดพระเป็นเจ้าที่เคยดำรงอยู่ก็หมดไป และฐานันดรของท่านก็ถูกถอดถอน ประทีปแห่งศรัทธาซึ่งเคยอยู่ในตัวท่านก็เปลี่ยนเป็นความมืด และความบริสุทธิ์แห่งจิตใจของท่านก็ครึ่มลง และท่านนบีอัดมผู้ซึ่งพระเป็นเจ้าทรงเลือกนี้ก็ถูกเตือนให้ตรำหนักในความผิดพลาดของตน ให้ยอมรับบาปและการกระทำผิดของตนและถูกสอนให้ยอมรับในความผิดและความไม่สมบูรณ์ของตน

แล้วนบีอัดม (ขอสันติจงมีแด่ท่าน) ก็กล่าวว่า “พระเป็นเจ้าของข้าฯ เราได้ทำการอันไม่ยุติธรรมต่อวิญญาณของเรา และหากพระองค์ไม่ทรงยกโทษให้เรา และมีเมตตาต่อเรา เราทั้งหลายก็ถูกกล่าวเป็นผู้พ่ายแพ้” และจากนั้น รัศมีแห่งการชี้ทาง ความรู้ในเรื่องการขอ恕แก่โทษ ต่อพระเป็นเจ้า (เตาบะท์) และความรู้ในความเป็นจริงที่เป็นผลปรากฏในเวลาหนึ่น รวมทั้งความรู้แห่งดวงปัญญาซึ่งถูกซ่อนไว้ในเหตุการณ์ก่อนหน้านี้ และจะไม่ถูกเผยแพร่แสดงออกมาเว้นแต่เมื่อเหตุการณ์นี้ก็ประจักษ์แจ้งแก่ใจของนบีอัดม และพระเป็นเจ้าก็ทรงหันมหาพากษาด้วยมหาเมตตากรุณา เพื่อว่าพากษาจะได้ขอภัยในความผิดบาป เป้าประสงค์ของนบีอัดมก็เปลี่ยนไปเป็นอย่างอื่น ภาระทางจิตของท่านอันเดิมก็เปลี่ยนไป และท่านนบีอัดม (ขอสันติจงมีแด่ท่าน) ก็เข้าถึงภาวะทางจิตอันสูงกว่าเดิม และพระเป็นเจ้าก็ทรงประทานฐานันดร แด่นบีอัดมทั้งทั้งในโลกนี้ และในโลกหน้า และด้วยเหตุฉะนี้โลกนี้ก็ถูกกล่าวมาเป็นที่พำนักของท่านและลูกหลานของท่าน ในขณะที่โลกหน้า (อาคิเราะห์) ก็จะเป็นที่พำนักของเราและคืนกลับไป และพักผ่อนชั่วนิรันดร์

ดังนั้น เจ้าจึงควรยึดถือศาสตร์มุขมัด ศาสสนทุตของเอกองค์อัลเลาะห์ (ขอสันติสุจงมีแด่ท่าน) ผู้ซึ่งอัลเลาะห์ได้ทรงเลือกและเป็นมิตรของพระองค์ รวมทั้งบรรพบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ คือ นบีอัดม ผู้ที่อัลเลาะห์ทรงเลือก คือทั้งสองท่านล้วนอยู่ในกลุ่มมิตรของพระเป็นเจ้า เป็นตัวอย่างของเจ้าในการสร้างความผิดของตน และในการแสวงหาการคุ้มครองจากพระองค์ ให้รอดพ้นจากบาปและให้ดำรงชีวิตตลอดไปด้วยความถ่อมตน (อย่าได้เย่อหยิ่ง驕傲) และอ่อนโยนอดทน

คำสอนที่ 43

ร่อซูลแห่งอัลเลาะห์ (ขอสันติจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า

“ในครั้งตามที่ขอสิ่งใด ๆ จากมนุษย์ด้วยกัน ทำเช่นนั้น ด้วยความเชลา ไม่รู้จักพระเป็นเจ้า อ่อนในกำลังศรัทธา ไม่มีความรู้ในเรื่องความเป็นจริง ความแน่นอน และประสาจากความอดทน ส่วนครั้งตามที่ไม่ร้องขอต่อมนุษย์ด้วยกันเป็นเช่นนั้น เพราะมีความรู้มากล้นใน

เรื่องพระเป็นเจ้า เดชานุภาพของพระองค์ และพระราชยัณเกริกไกร อีกทั้งยังมีครรัทธามน์ ด้วยความแน่นอน และความรู้เรื่องของอัลเลาะห์ (ซบ.) ก็เพิ่มพูนขึ้นโดยไม่นหยดยั้งทุกขณะจะจิตและมีความละอายต่อพระองค์ท่องถูกานุภาพ

■ เรื่องสัน ๗ ต่อไปนี้ เป็นคำสอนลึกล้ำของ นักคิดมุสลิมในอดีตที่ ใส่ใจกับแนวทางซุฟี

อาจารี

หนาชันสามอาจารีว่า

“ท่านได้บรรลุภาวะทางจิตวิญญาณอันบริสุทธิ์สูงส่งเข่นนี้ได้อย่างไร?”

อาจารีตอบว่า

“มิใช่ด้วยการใช้มือกดเขียนบนกระดาษขาว หากด้วยการชำระจิตใจให้บริสุทธิ์โดยการทำทางจิตให้ลงตัวโดยพระเป็นเจ้า”

ความรู้สึก

มีผู้ถามอุ่นใจว่า

“ท่านรู้สึกอย่างไร?”

อุ่นใจตอบว่า

“เลmineยังผู้ดื่นนอนดอนเข้า หากไม่ทราบว่าจะถึงอยู่ข้างเมื่อตกเย็นหรือไม่”

ผู้ถามจึงกล่าวว่า “แต่ทุกผู้คนก็เป็นเช่นเดียวกัน”

อุ่นใจตอบว่า “จริง แต่มีลักษณะที่รู้สึกถึงความจริงข้อนี้เล่า?”

ความเข้าใจ

เราไม่อาจประกันได้ว่า มนุษย์จะมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน แต่เราอาจช่วยพัฒนาความ

เข้าใจระหว่างมนุษย์ได้

แต่ เราไม่อาจช่วยคนอื่น ให้มีความเข้าใจได้มากกว่าความเข้าใจที่เราเองมีอยู่ ด้วยเหตุนี้ ความรู้ที่ถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษจึงยังมีอิทธิพลที่ไม่ได้ใช้

เพราะเหตุว่า ผู้สอนก็สอนเท่าที่เข้าใจไม่ใช่เท่าที่มีอยู่

การเข้าใจสิ่งหนึ่งในระดับหนึ่ง เป็นเพียงขั้นตอนที่จะก้าวข้ามไปสู่ระดับอื่นต่อไป การยอมประนีประนอมกับความไม่รู้ของตน โดยทึกทักษาไว้ไม่มีความรู้ระดับสูงกว่านั้น เป็นจุดอ่อนที่สำคัญมาก

จุดอ่อนนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ตนเองไม่พัฒนาเท่านั้น ยังเป็นการหยุดยั้งผู้อื่นด้วย

ความเชื่อว่า ความเข้าใจอันสูงส่งนั้น เป็นที่ปุกชนเข้าไม่ถึงกันเท่ากับการกล่าวว่า

“ถ้าเข้าใจไม่เข้าใจ ก็แสดงว่า ไม่มีอะไรให้เข้าใจอีกแล้ว

หรือไม่ก็

“สิ่งใดที่เข้าใจไม่ชอบ สิ่งนั้นก็ไม่มีประโยชน์”

คนโง่กับคนฉลาด

คนโง่คาดหวังให้คนฉลาดนับถือตน แต่ถ้าคนฉลาดนับถือคนโง่ได้จริง ก็จะด้วยเหตุผลที่คนโง่ ไม่อาจคาดคิดໄไปถึงได้

สภาพการณ์ที่มักจะเกิดขึ้นคือ มี

คนโน่จำพากหนึ่ง ที่ชอบแสวงหาเกียรติจากคนในคุณอีก

แต่แล้วก็กลับเป็นเรื่องน่าขับขันยิ่งขึ้น เมื่อคนโน่กลับไม่ยอมให้เกียรติ คนโน่ด้วยกันเอง

การรู้จักพูด

การพูดจะไร้ก่อนคนอื่น หรือพูดได้ดีกว่าคนอื่น หรือพูดได้น่าสนใจที่สุด

ไม่สำคัญเท่ากับ การพูดลึกลงหนึ่งให้ถูกกาลเทศะ

ราเบีย เอล-ลดารียะ

วันหนึ่ง หงษ์ พบ รา เปีย ขณะที่นางกำลังนั่งอยู่ในหมู่ผู้ทำ sama'i กลุ่มหนึ่ง หงษ์ กล่าวกับนางว่า

“เข้าฯ มีความสามารถเดินบนน้ำได้มาใบหน้าที่ๆ มีน้ำแยกโน่น จะได้นั่งตกปัญหาทางจิตวิญญาณกับบันผิวน้ำ”

ราเบีย กล่าวว่า

“หากท่านประสังค์จะแยกตัวไปจากหมู่มิตรที่น่าเคารพมากนี้ ทำไมไม่มา กับเข้าฯ เราจะได้เห็นไปในอากาศด้วยกัน จะได้ไปคุยกับบันพากฟ้า?”

หงษ์ กล่าวว่า

“เข้าฯ ไปด้วยไม่ได้ เพราะเข้าฯ มิได้ครอบครองอำนาจใดๆ ที่นางกล่าวถึง”

ราเบีย กล่าวว่า

“อำนาจของท่านที่อยู่นั่งในน้ำ พวก ฝูงปลากรายทำเข่นนั้นได้ อำนาจที่บินไปในอากาศ ของเข้าฯ นั้น แมลงวันก็ทำได้ ความสามารถเหล่านี้ มิใช่ส่วนหนึ่งของความจริงแท้ สิ่งเหล่านี้อาจกลับเป็นรากฐานแห่งความถือตื้นๆ และขอบอาชันะ มิใช่ทางสู่ภาวะทางจิตวิญญาณเลย”

พระนามที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

พระกีร์ ในอินเดียผู้ที่นั่งขอให้ “ชูฟี” ผู้ที่นั่งช่วยสอนพระนามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดให้ นั่นคือ พระนามที่หนึ่งร้อยของอัลเลาะห์เจ้า ผู้ที่รู้พระนามนี้สามารถแสดงปาฏิหาริย์ได้ จนชั้นจะเปลี่ยนครรลองของประวัติศาสตร์และชีวิตก็กระทำได้ แต่จะไม่มีใครรู้จักพระนามนี้ เว้นแต่จะมีคุณค่าพอ

ชูฟีผู้นั้นกล่าวว่า “ตามประเพณี ข้าฯ ต้องทดสอบท่าน เพื่อจะได้ประจักษ์ในความสามารถของท่าน ท่านจะไปที่ประตูเมืองนี้ และรออยู่ที่นั่นจนค่ำ แล้วกลับมาบอกข้าฯ ว่าท่านเห็นอะไรบ้าง”

พระกีร์ก็รับร้อนไปตามที่ชูฟีผู้นั้นบอก หลังค่าเข้ากิลับมาและได้รายงานให้ท่านครุฑารับสิ่งต่อไปนี้

“เข้าฯ ไปยืนรออยู่ที่ประตูเมืองด้วย เอํจิได้ดังที่ท่านแนะนำ เรื่องที่ติดใจเข้าฯ มาก ที่สุดตลอดวันนี้ เกี่ยวกับชายชาวผู้นี้ เขาอย่างจะเข้าเมืองของเรา ทั้งที่มีพื้นเมืองใหญ่อยู่เต็มหลัง”

“นายทวารยืนยันให้เข้าจ่ายค่าผ่านทางตามราคานิค่าของเรา แต่เพราชายชาวยากเดินแสนเสื่อม ก็เลยขอร้องนายทวารให้ตนได้ขายพื้นของตนเสียก่อน พ่อนายทวารเห็นชายชาวยาไร้ญาติขาดมิตรและช่วยตนเอง มิได้ ก็บังคับให้ยกพื้นทั้งหมดเป็นของตนแล้วก็ขับไล่โดยดีชายชาวอย่างทารุณ”

ท่านครุฑกล่าวถามว่า “ท่านชูฟีก่ออย่างไร เมื่อเห็นเช่นนั้น?”

พระกีร์ตอบว่า “เข้าฯ ยิ่งประสังค์จะรู้จักพระนามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดมากขึ้นไปอีก ถ้าเข้าฯ

ว่า คนตัดฟันผู้บุรุษธิ์แต่เคราะห์ร้ายคนนั้น
คงไม่ประสบภาวะเช่นนั้นเป็นแน่”

ท่านครูกล่าวว่า

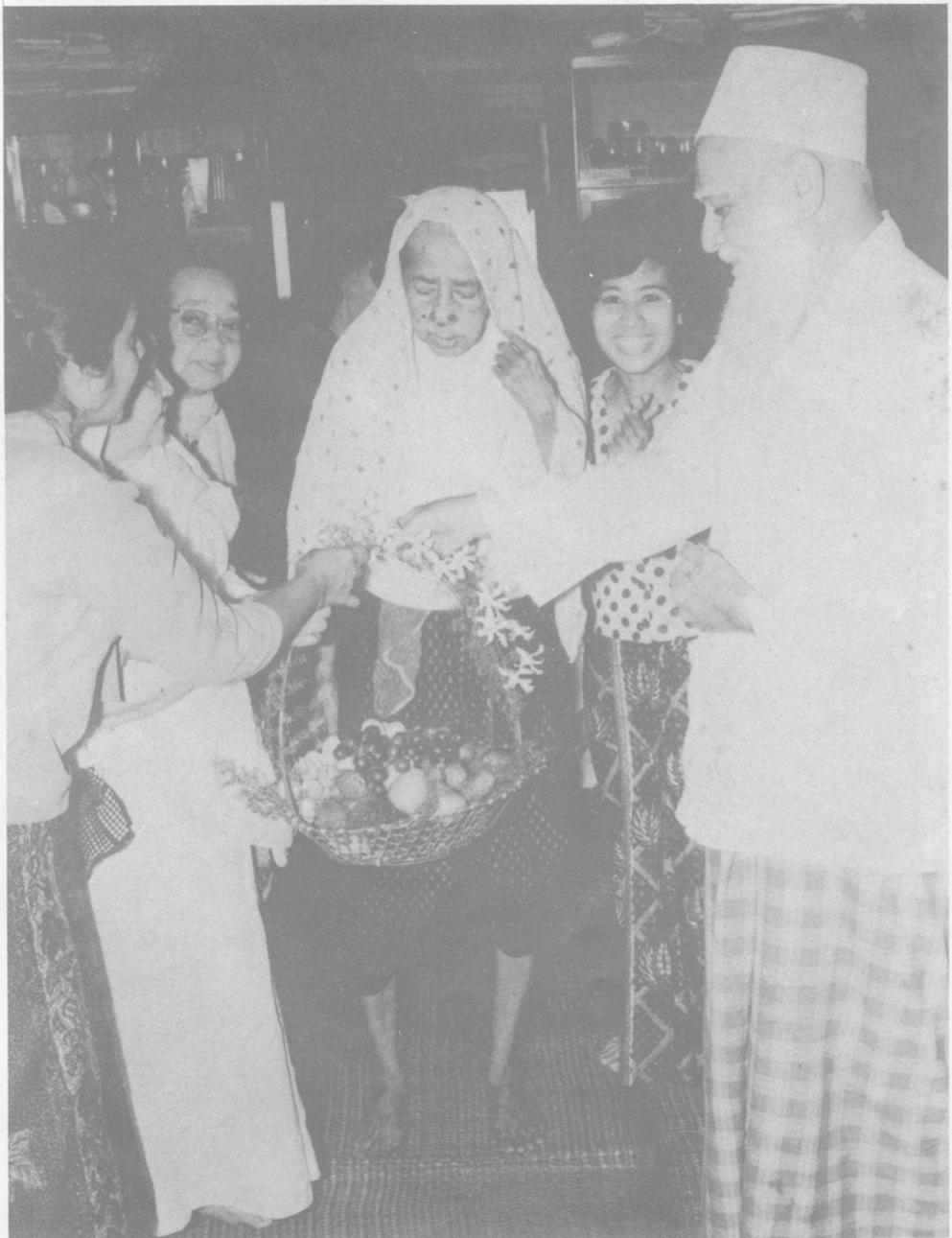
“โอ มานะยน์เกิดมาเพื่อจะหาอะไร^{ง่ายๆ} เสมอ ตัวข้าฯ เองได้เรียนรู้พะนาม
ที่ 100 จากครูของข้าฯ หลังจากที่ครูได้ดัดสوب^{แนวทาง}ของข้าฯ และแน่ใจแล้วว่าข้าฯ เป็นผู้
ที่มีอารมณ์อ่อนไหว หรือ เป็นผู้รับใช้มวลมนุษย์
และหลังจากที่ท่านครูได้ให้ข้าฯ ผ่านพบรสั่งต่างๆ
ที่ช่วยให้เห็นประจักษ์ทั้งความคิดและการ
กระทำของตนเอง”

“พะนามที่หนึ่งร้อยนั้น มีสำหรับ
ผู้รับใช้มวลมนุษย์ทุกชนะจิต ชายตัดฟันที่
ท่านเห็นที่ประตูเมืองวันนี้ไม่ใช่ใครอื่นแต่
คือ ท่านครูของข้าฯ เอง”

ภาพผ่อนคลาย

คุณแม่ของคุณประisan เอมธิกุล คือคุณแม่ทูน เดินทางกลับมาเยี่ยมญาติครั้งแรก สามท่าน
ที่นั่งรถมาด้วยกันคือ (รูปบนจากซ้าย) คุณแม่อรุณ (เดโต) คุณแม่ทูน คุณป้าแม้น และคุณป้าบูบี ใน^{ใน}
รูปล่าง ท่านยืนเย้มแจ่มใส น่ารักมาก

คุณสมาน สาครวิสัย เชิญญาติผู้สูงอายุมาเป็นเกียรติ และจัดกราดเข้าผลไม้ให้ญาติผู้ใหญ่
สามท่านคือ คุณป้าหนา (ยืนกลางนั่งโง่ใจกลางเบน) อายุสูงที่สุด และนายยาบี กุดบีดีน มาจาก
บุไหญ์ กับคุณแม่อรุณ

คุณแม่เปี้ยนญ่

คุณป้าฟิการยา มาวาอับดุลการีม มะข่องนาเล็ก

ท่านผู้นี้คือ พี่สาวของคุณแม่อรุณ ซึ่งคุณแม่ล้มเป็นหลานของท่านอัลเก็ชชา ในภาพ
กำลังจูงหลานด้าน้อยไปเชิญเจ้าบ่าว ในงานแต่งงานแห่งหนึ่ง

ท่านผู้นี้คือ คุณป้าหนานพีสาวของคุณแม่อรุณ ท่านเป็นผู้เล่าเรื่องของท่านอัลเก็ชชา และประวัติของหลวงสมุทรโคจรให้ฟัง ท่านชอบอ่านหนังสือด้วย

ท่านนี้คือ นามาหมอปูจा ลูกเขยของคุณแม่ละมุน เหลน
ของท่านอัลเก็ชชาเป็นพี่เขย นายไข่นุลอาบีดีน หรือนายปูจាបิลลัล
ของมัลยิดารูน

ญาติพี่น้องกำลังจะไป “กินบุญ” ที่บ้านคุณป้าบีเล็ก เสาชิงข้า ที่เดินหน้า คือ คุณตามิต
คุณดาขของคุณสมาน สารวิสัยคุณดาบู นาเล็ก คุณดาวาชารฟ มาฯชานุใหญ่ นายนูร์ดีน
ตัลจาวล (สามีคุณป้าบีเล็ก) นาปา คุณดาวินจาสามีป้าเล็ก นามาเปิดชา สามีคุณป้าบูนี คุณพ่อของ
อาชีฟาเดเมธ์ คนที่แย้มหน้านานั้น คือคุณยาหยันบเดีย

ท่านผู้ใหญ่ลังสรรค์กัน มีคุณป้าหนู คุณป้ามนา คุณป้าบูนี คุณป้าเขย คุณแม่อรุณ คุณป้าคำ เชี่ยะห์ คุณป้านี้ (ที่อุ้มเด็ก..คุณไชยันต์ หรือ บัด?) คุณป้าแม้น และคุณป้าเล็กที่คลุมศีรษะ

ท่านจุฬารักษมนตรี (ต่อน สุวรรณศาสนี) ขอถวายให้คุณแม่อรุณ และคุณแม่สุข (ชีสุข) ที่จะเดินทางไปทำธุรีย์

อีหม่านมส Sidney Haroun กำกับ กำลังดูว่าให้คุณยายอรุณไปทำ弥จย์ มีคุณตาหนูและคุณป้าชารา คุณแม่ของคุณพ่อรุณ เรื่องหงทองอยู่ด้วย

ท่านผู้ใหญ่ที่สามแวนเดคิอ คุณยายบีมารดาขากุณป้าหวาน คุณยายครูเป็นแม่ยาของคุณหลวงวารี คุณป้าบีใหญ่ ท่านไปส่งคุณแม่อรุณไปทำ弥จย์ ในคราวนี้คุณป้าลากีไปด้วย

รูปนี้ลูก ๆ ไปส่งคุณแม่อรุณไปทำ弥撒ที่ค่อนเมือง

หลานของท่านอัลเก็ซชา อัลมาร์ยูน ขัดดิเทยาบี
(น้าหยา) อดีตของคุณแม่เป็น สมุทรโครา แต่งงานกับ
นายอันดูลายามิด บุตร คุณแม่อรุณ เดโช

เหลนของท่านอัลเก็ซชา อัลมาร์ยูน
มะห์หมัด (นานมัด) อดีตบิลล้าล ของ
มัลยิดยาธุน

คุณยาหยา (มะข้องคุณป้าเขื้อกภรรยาอัลมาร์ยูมหมัด) และคุณป้านพไปส่งอัลมาร์ยูมซาการียา (บุตรคุณแม่อรุณ) ไปท่าเรือด้วย

อัลมาร์ยูมหมัดบิลล้าลกำลังโนล่หน้าด่านรถไฟจะไปอยุธยา

อัลมาร์ยูมคุณน้ำเล็กปานเหลนของท่านอัลเก็ชชาเป็นมาตรฐานของคุณมานิตย์ ชูสิน

รูปคุณแม่บี สมุกรโคจรกับลูกและหลาน

คุณแม่ล้มุนเป็นภรรยา
ของคุณดาชาžeเก็ด ท่านเองเป็น
พี่สาวของคุณแม่อรุณ เดโช เป็น
หลานของท่านอัลเกี้ชชา

คุณดาชาžeเก็ด บิดาของนายไข้หูล อานีดีน (นาบูฯ) นาหมัด
(สามีคุณป้าเชื้อ) และนางยารา (ภรรยานายอิบรอฮิมบุตรคุณแม่
อรุณ)

ยามว่างของนายห้าง
ดำเนี๊ชา กับนายห้างนกบุรี ทั้ง
สองท่านไปเที่ยวที่นาเกลือ
นายนกบุรีเป็นปู่ของคุณแดง
และคุณนิด วงศ์โกลิตกุล

นายห้างดำเนี๊ชา ห้างนายห้างใหญ่และนายห้างเล็ก คุณพ่อของคุณประisan เออมพิกุล กลับจาก
อินเดีย ท่านผู้ใหญ่หลายท่านไปรับ ที่นุ่งผ้าม่วงคือนายห้างอดัม นอกนั้นก็มีมาลัยบัวอับดูลการีม
นานามะดีกีและอึ่กหลายท่าน ภานันถายที่สถานีรถไฟบางกอกน้อย

คุณน้ำหวานเหลนของท่านอัลเก็ซชาถ่ายกับลูก

คุณแม่อรุณหลังจากประกอบพิธีชั้ย และเดินทางกลับบ้านเดโชแล้ว

คุณสุรุดน์ สมุทรโคจาร จูงคุณแม่อรุณไปสวนพวงมาลัยเมื่อไปส่งบุตรชายคืออัลมาร์ซูนชาการียา และคุณนิด (ภรรยา) ไปทำชั้ย ในภาคมีคุณเสรี ไชยเดช (นาขบ) อายุด้วย

ภาพนี้เข้าใจว่าเป็นภาพพิธีหมั้น ของโอลนของท่านอัลเก๊ซ่า ลูกหลานที่อยู่ล้วนเป็นผู้ที่ถือ
ของหมั้นมาในบ้าน

นายมูอัมมัด เกาซู เหลนของท่าน
อัลเก๊ซ่า เป็นบุตรคนใหญ่ของคุณแม่อรุณ

งานวันแต่งงานของพ่อเมือง (บุตรคุณแม่อรุณ) กับแม่หยา (ธิดา คุณแม่ปี สมุทรโคจร) มีผู้ใหญ่อย่างคุณยายบ่า คุณแม่ของคุณแม่สักคุณพ่อของคุณส mana สารวิสัย และคุณครูมະดลลี มาร่วมงานด้วย

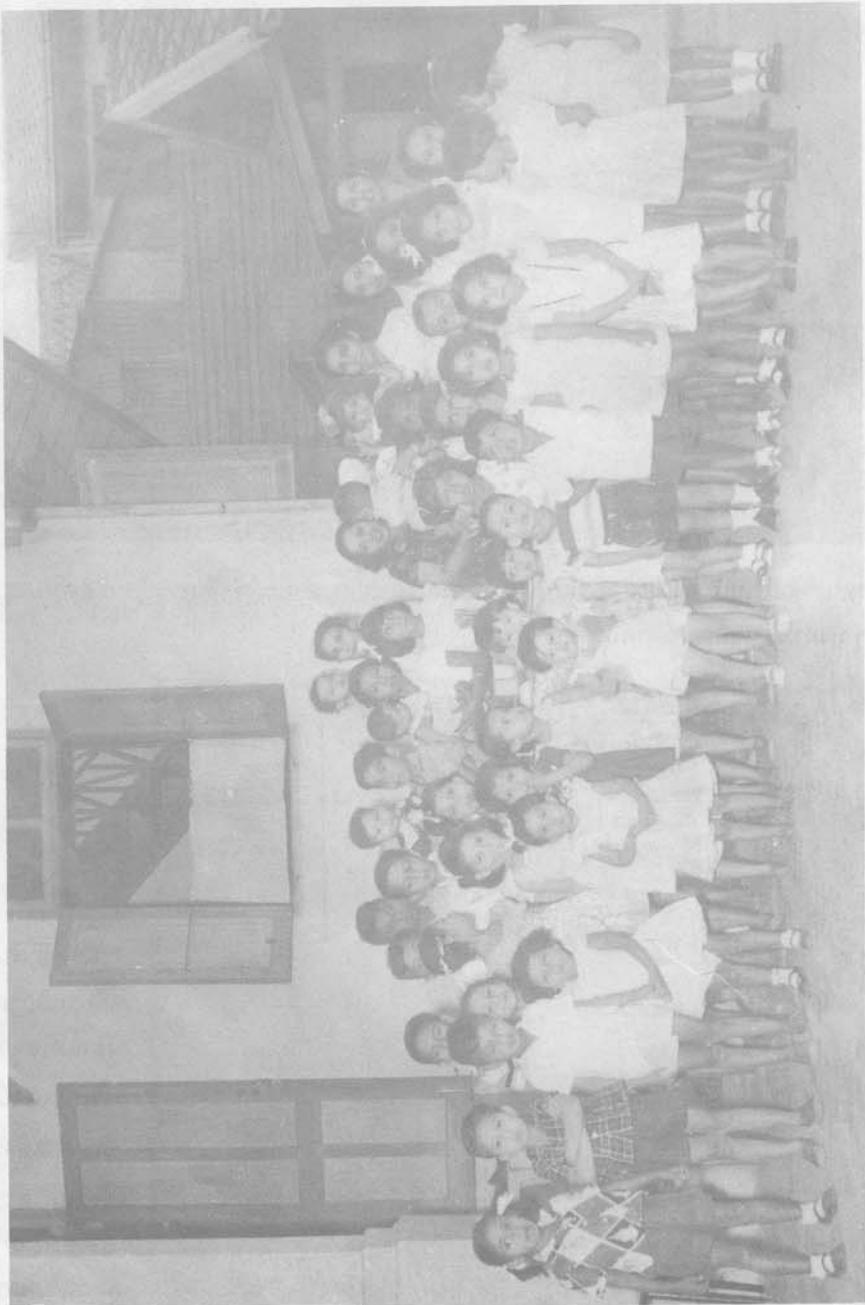
สายอับดุล อายส สามีของคุณฟ้าเต็มา ธิดาของคุณแม่อรุณ กำลังจะเดินทางไปอินเดีย บังยีมัด ขอดุอาไวให้

คุณป้าหนู คุณป้าบูนี คุณป้าแม้น และคุณแม่อรุณ ถ่ายกับ ยัจยะท์ฟ้าดีมะ (ธิดาของคุณแม่อรุณ) และลูก ๆ ทั้งสามคนของคุณฟ้าดีมะ ที่บ้านเดโช

งานแต่งแฟ่น
ชีที่บ้านสตอรา
นันท์เดโชทุกคน
เป็นเหลน หรือโอลน
ของท่านอัลเก็ซชา
หั้งลัน
บางคนในภาพก็มี
ลูกกันไปหลายคนแล้ว

ลูกของเหلنและลูกของโอลันขอทำน.osเกิร์ชามาร่วมในงานวันเด็ก 1 ปี ของคุณพี่วันนี บูตรีจะแห่พาตีมีด (เห伦และ
ท่านอัญเชิญมาที่บ้านแม็ตตี้)